

Горачанац

Школски лист ученика Основне школе „Горачићи“ • октобар 2022. број 5

**ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ
ОБЕЛЕЖИЛИ СМО**

**ДЕЧЈА НЕДЕЉА
СА ПУТОВАЊА**

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци, ево нас при крају 2022. године, а ми смо пуни наде и очекивања да све што је лоше и тешко, од пандемије коронавируса, до рата у свету, остаје иза нас. Две године пуне изазова и неизвесности испраћамо богатији за нова пословна и животна искуства. Сви запослени у школи, ученици и родитељи радили су вредно и одговорно чувајући здравље, јер је здравље најважније.

Упркос околностима и такозваној „новој реалности“, настави на даљину, настојали смо да наши ученици не остану ускраћени за све оно што им школа може омогућити у њиховом одрастању и стицању знања и вештина неопходних за њихов живот и образовање.

Све планиране активности смо прилагодили новим околностима и остварили и оне ће бити представљене у овом броју.

Настављамо даље да радимо свакодневно проналазећи разлоге за радост и најлепше дечје осмехе.

Снежана Илић, директорка школе

НАЈУСПЕШНИЈА САЈАМСКА ПРОМОЦИЈА

У Основној школи „Бранислав Петровић“ у Слатини организован је Седми сајам (пред)школског издаваштва Моравичког округа на коме је учествовало дванаест установа.

Сајам издаваштва иницирала је 2009/2010. године проsvетни саветник Данијела Ковачевић Микић, а све у циљу промовисања ученичког стваралаштва, представљања примера добре праксе и унапређивања ваннаставних активности. Гла сањем мешовитих тимова излагача, победник у категорији „Најуспешнија сајамска промоција“ била је наша школа. На штанду смо представили издавачку делатност школе. Похвалили смо се школским листом „Горачанац“, монографијом и одељењским листом ученика тадашњег трећег разреда. Посетиоци су имали прилику да учествују у решавању загонетки, од којих су неке биле и ауторске, а најбољи одгонетачи су награђени симболичним поклонима. С поносом можемо истаћи да је штанд привукао пажњу многих. Био је ово леп повод за дружење ученика и представљање школе у најбољем светлу.

Уочи Савиндана 2020. године проглашени су победници у осталим категоријама. Стручни жири Школске управе Чачак са сарадницима одлучио је да прво место у категорији „Најуспешнији основношколски лист“ припадне нашем листу.

У данашњем времену у којем имамо утисак да су праве вредности замрле, а читање књига потиснуто, организовање Сајма (пред)школског издаваштва представља корист за све

ПОСЕБАН ДАН ЗА ПРВАКЕ

Први септембар је посебан дан за прваке и њихове родитеље. Тај дан се са нестрпљењем чека и памти целог живота.

Претходне школске године отворили смо врата за петнаест ђака првака, десет у матичној школи и пет у издвојеним одељењима. Радознали, весели и помало уплашени кренули су на путовање препуно дружења, игре, али и учења слова, бројки...

Ученици петог разреда припремили су за нове другаре кратак програм који смо ђацима првацима приказали кроз видео. На тај начин успели смо да насмејемо стидљива лица и отерамо страх и трему. На столу су их чекали и поклончићи, мали знак пажње којим су учитељице желеле да првацима улепшају први школски дан. На клупама их је чекала и бојанка „Наша Србија“, дар Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Пожелели смо им да уживају у детињству и лепим школским данима, да прве кораке ка знању искористе на прави начин и да се уз помоћ родитеља, учитељице и другара труде да нове задатке лако савладају.

Сваки почетак је тежак, али свакодневним радом и уз подршку, нови другари успеће да савладају све препреке и сигурним корацима остваре своје циљеве.

Јелена Ивановић, учитељица

– и за наставнике, који учешћем на Сајму размењују примере добре праксе, усавршавају професионане компетенције; и за ученике, који се подстичу да од најмлађег узраста развијају компетенције за целоживотно учење, сарадњу, као и естетичке, које су неопходне у школи 21. века.

Јелена Ивановић, учитељица

СЕЋАМО СЕ НАШИХ УЧИТЕЉА

У нашу школу долазили су просветни радници из свих делова наше земље. Време је пролазило. Просветари су долазили, радили, одлазили у друге школе, у пензију, у свој завичај. Свако је својим доласком оставио траг у тихим свитањима, у дашку ветра, у сјају сунчевог зрака што вири кроз прозор учионице, у жамору и шапату што пролази школским ходником и губи се у звуку звона горачишке цркве.

Брачни пар Видић, Ратко и Добрила, дошли су давних седамдесетих у Горачиће, где остају све до пензије.

Ратко Видић рођен је 1941. године, у месту Ровиње, општина Ивањица. Завршио је Вишу педагошку школу. Прво радно место било је у школи у Кушићима, а 1. септембра 1967. године долази у Горачиће; заснива радни однос као наставник историје и географије и остаје у Горачићима до 2005. године, када одлази у заслужену пензију.

Ратко је био тих човек. Мало је говорио, али је увек много рекао. Ученици су га поштовали баш због те његове мирноће из које се рађао ауторитет. Док је предавао лекције, глас му је увек био некако миран, али је увек држао пажњу ученицима. Све што је говорио увек је записивао на табли. Посебно се истицао уредним рукописом, па је табла у његовој учионици увек одавала слику његове величине – историчара који воли свој позив. Много је радио на прикупљању података везаних за рад школе од њеног настанка. Бележио је све важне догађаје, манифестације и дешавања у школи и Горачићима са жељом да то једном преточи у књигу (монографију). Неколико година радио је као секретар школе.

Добрила Видић (рођена Живановић) рођена је 1946. године у месту Лужнице (Крагујевац). Завршила је Вишу педагошку школу. У Горачиће

долази 1971. године и заснива радни однос као наставник физике и хемије. Добрила је увек била за ученике наставница која ће разумети све њихове жеље и молбе. Комуникативна и пуна разумевања за сваког ученика била је омиљена код свих и ђака и колега. Њени часови су били некако „опуштени“, другарски. Увек се у њеној учионици чуо „жамор“, али то није умањивало квалитет рада и постизање успеха. Имала је надимак Душа; ваљда то све говори.

У заслужену пензију одлази у децембру 2005. године. Пензионерске дане Видићи су провели у Лужницама у породичној кући.

*Били су моји наставници,
моје колеге, моји пријатељи.
Хвала им за све!*

*Зорица Новичић,
учишћељица у ИО Драгачица*

Oblast ZAPAD

- OŠ „Mik Karadžić“, Tutin (1924)
- OŠ „Ivo Lola Ribar“, Aleksandrovac (1557)
- OŠ „Svetozar Marković“, Lapovo (1502)
- OŠ „Goračiči“, Goračiči (1496)
- OŠ „Sutjeska“, Raška (1442)

Telekom Srbija

УЈЕДИЊЕНИ ДО РАЧУНАРСКЕ ОПРЕМЕ

У претходној школској години наша школа учествовала је у акцији опремања информатичких кабинета основних школа у оквиру пројекта „Стварамо знање“. Од четрдесет школа учесника, компанија Телеком Србија даровала је двадесет школа средствима за набавку рачунарске опреме. У области Запад, од десет основних школа, наша школа заузела је високо четврто место.

Хвала свима који су нас подржали и делили објаве. Хвала за сваки глас. Хвала свим ученицима, родитељима, пријатељима школе. Захваљујући свима вама, наши ученици су добили рачунарску опрему која ће им наставу учинити занимљивијом. Успели смо заједничким снагама.

Поносни смо!

Колектив школе

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ

- **НИНА ЈЕЧМЕНИЋ**, ученица осмог разреда, заузела је прво место на такмичењу Књижевна олимпијада.
- **АНЂЕЛА РАДОВИЋ**, ученица петог разреда и **Дарко Милетић**, ученик шестог разреда освојили су треће место из српског језика и језичке културе.
- **ЛАЗАР РАДОСАВЧЕВИЋ**, ученик седмог разреда, освојио је треће место из географије.
- **АНЂЕЛА РАДОВИЋ** и **ВЕЉКО ВУЛОВИЋ**, ученици петог разреда освојили су прво место на такмичењу из биологије, док су **Дарко Милетић** и **Драгиша Главоњић** заузели треће место.
- **АЛЕКСА ЂУМУРОВИЋ**, ученик четвртог разреда и **Лазар Радосавчевић**, ученик седмог разреда, освојили су прво место за најбољу дечју карикатуру „Мали Пјер”.
- На такмичењу у рецитовању под називом „Песнице народа мог” учествовале су **МАРИЈА МИХАЉЕВ**, ученица другог разреда и **КАТАРИНА ПЕТКОВИЋ**, ученица петог разреда.

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

БОЈАНА МИКАНОВИЋ, ученица осмог разреда, освојила је треће место на такмичењу у шаху.

На Окружном такмичењу из биологије наши ученици постигли су изузетне резултате. **АНЂЕЛА РАДОВИЋ**, ученица петог разреда, освојила је прво место. **ВЕЉКО ВУЛОВИЋ**, ученик петог разреда; **ДРАГИША ГЛAVOЊИЋ** и **ДАРКО МИЛЕТИЋ**, ученици шестог разреда, освојили су треће место.

РЕПУБЛИЧКА ТАКМИЧЕЊА

Лазар Радосавчевић, ученик седмог разреда, освојио је треће место на Републичком такмичењу за најбољу дечју карикатуру „Мали Пјер”.

ЧЕСТИТАМО СВИМ УЧЕНИЦИМА И ЊИХОВИМ НАСТАВНИЦИМА НА ПОСТИГНУТИМ РЕЗУЛТАТИМА!

НИНА ЈЕЧМЕНИЋ, ученица осмог разреда наше школе, боравила је седам дана у Истраживачкој станици Петница.

Нина је одличан ђак и веома је успешна у свим наставним областима. Боравак у Петници јој је омогућио да још више прошири и унапреди своја знања.

Захваљујемо Удружењу „Наше Драгачево” које је у сарадњи са угледним професором универзитета, пореклом из Драгачева, омогућило Нинин одлазак у Петницу.

Поступак ових дивних, добрих људи ће помоћи целој заједници, школи и деци. Надамо се да ће овај племенити гест подстаћи друге на сличне подухвате.

Директорка школе

У школској 2020/2021. години морамо похвалити:

- **МИЛИЦУ ЗЕЧЕВИЋ**, ученицу осмог разреда, која је освојила треће место на републичком такмичењу Књижевна олимпијада.
- **АНЂЕЛУ РАДОВИЋ**, ученицу четвртог разреда, за освојено прво место на Републичком такмичењу за најбољу дечју карикатуру „Мали Пјер” и треће место на окружном такмичењу из математике.
- **НЕВЕНУ СТЕВАНОВИЋ**, ученицу седмог разреда, која је освојила похвалу на окружном такмичењу у рецитовању.
- **ЉУБИЦУ ГУГОВИЋ** и **БОЈАНУ МИКАНОВИЋ** које су учествовале на републичком такмичењу у шаху.

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ...

Милица Зечевић и Марко Милетић ученици су другог разреда Техничке школе у Чачку. Они су наши прошлогодњи носиоци дипломе „Вук Караџић“. Поставили смо им неколико питања у отисцима из основне школе, њиховим интересовањима, новој средини...

Како си се прилагодила новој школи и колико ти се дојага смер који си уписала?

Прилагођавање новој школи је у почетку било тешко зато што нисам познавала рад нових наставника, али врло брзо сам схватила да је довољан посвећен и рад у континуитету. Смер, иако не захтева велики број поена за упис, по мом мишљењу је мало тежак, али упркос свим потешкоћама, заволела сам га, јер је то ипак мали део пута до успеха.

У основној школи учествовала си на такмичењу из књижевности Књижевна олимпијада. Ове године сјила си до рејубличког нивоа такмичења. Одакле љубав према овом предмету?

Ни сама нисам сигурна одакле тачно та љубав, мада верујем да потиче из породице у којој већ има љубитеља књижевности. Наклоност према књижевности увидела сам са наставницом Драганом у основној школи, а касније сам је само пренела у средњу школу, где сам своје „путовање“ наставила са наставницом Аном.

Претходне две године биле су тешке за свакој ђака. И поред тих тешкоћа, усјех није изостао. Како си се

припремала за такмичење и колико времена ти је било потребно?

Ако нешто волите и желите, за вас не постоје препреке. Припремала сам се тако што сам поново пролазила кроз већ научено градиво, учећи градиво унапред у односу на своје другаре из одељења и, наравно, преслишавајући се са својом наставницом, која је у сваком тренутку имала нове информације са којима би ме допунила. Све то је трајало негде око пет месеци.

Какви су ти планови за даље школовање? Где видиш себе у будућности?

Моји планови за будућност су да после средње школе, завршивши основне студије у Новом Саду, а да мастер завршивши негде у иностранству, највероватније Италији. У будућности себе видим као успешну пословну, надам се и породичну жену, која ради у својој канцеларији.

Какве усјомене те вежу за основну школу? По чему ћеш је памтити?

Основну школу ћу памтити по друштву и времену проведеном са њима. Памтићу, наравно, и по постигнутим успесима, које не бих могла да постигнем без својих ментора,

али и без велике подршке учитељице Јелене, која је увек била ту за све нас. Она је знала о свим нашим успесима пре нас самих и увек била пресрећна, ма колики они били.

И за крај, шта поручујеш својим другарима? Који је твој животињи моћо?

Својим другарима поручујем да ако нешто воле, морају имати план да своје циљеве остваре и да се не угледају на друге, већ да гледају само свој пут. Мој животни мото је – колико дајемо, толико ће нам се и вратити кад-тад, иако нам се тако можда не чини у датом тренутку.

Учиш у Техничкој школи. Који си смер и како си се прилагодио новој школи и новој средини?

Уписао сам смер електротехничар информационах технологија. Станујем у Дому ученика средњих школа Чачак. У почетку је било тешко, било је свих оцена. Најтежи предмет је електротехника, затим математика, физика. Што се тиче друштва, лепо сам се уклопио како у школи, тако и у дому. На мом смеру су већином вуковци из основних школа и одлични ђаци. Моја два цимера из собе су баш добри другови.

Одличан усјех постигао си и у средњој школи. Усјеваш ли да ускладиш обавезе и дружење?

На полугодишту сам имао врлодобар успех; недостајале су ми две оцене за одличан успех. Сада, на крају прве године остварио сам одличан успех са просечном оценом 4,73. Поред многобројних обавеза, ипак успевам да нађем слободно време и за дружење.

Који су ти омиљени предмети?

Шта те посебно интересује?

Омиљени предмети су ми математика, која је изузетно тешка. Идем и у Клуб математичара, који води мој одељењски старешина Горан Петровић. Имао сам у марту предавање које сам припремио са још два другара. Предавање је било у Регионалном центру за таленте на тему о Милутину Миланковићу. Поред математике, волим још и програмирање, информатику, графику и мултимедију. Наравно, волим и електротехнику која је, такође, тешка.

Какви су ти планови за даље школовање? Где видиш себе у будућности?

Тренутно имам у плану да наставим даље школовање на факултету. Упи-

сао бих овај исти смер. Друга година је најтежа, добијамо још много стручних предмета. После завршене треће године средње школе, одељењски старешина каже да ћемо јасније видети себе у будућности.

По чему ћеш памтити основну школу?

Основну школу ћу памтити по васпитачици Тоњи, учитељици Јелени и разредној Мирјани, али и свим осталим добрим наставницима. Памтићу по добрим друговима и другарицама, а највише ћу памтити тај свечани чин доделе Вукове дипломе Милице и мени. Памтићу и по прелепој матури на крају осмог разреда. Иако је била епидемија ковида, наши родитељи, разредна Мирјана Марић, учитељица Јелена и ми, ученици, успели смо да организујемо матуру за памћење са програмом, фотографисањем, цвећем и дивним расположењем свих присутних гостију и нас матураната.

*Разговор водио
Дарко Милетић, шестог разреда*

ДАН ШКОЛЕ ПОСВЕЋЕН СТАРИМ ПРЕДМЕТИМА И ЗАНАТИМА

Давне 1868. године почела је са драдом наша школа, која данас слави 153. рођендан. Ми смо школа са дугом традицијом која се стално развија и која квалитетним радом припрема ученике да постану одговорни, активни и успешни грађани овог друштва.

Трудимо се да сваке године на разне начине обележимо овај, за нас важан датум. Како смо ове године били укључени у тромесечни пројекат „Расковник – млади чувари српске народне културе“, желели смо да том приликом презентујемо све оно што смо тада урадили.

Тема којом смо се бавили је „Стари предмети и стари занати“. Наши вредни ђаци били су теренски истраживачи, снимали су, фотографисали и прикупљали старе предмете, а све то смо представили у виду филма. На паноима смо изложили радове ђака првака и

ученика старијих разреда, насталих на часовима лингвистичке секције и ликовне културе.

Вредно смо радили и на збирци „Трагом старих заната“ која је настала као продукт рада чланова лингвистичке секције. Ученици су откривали, истраживали, размењивали знања, богатали свој речник, дружили се и кроз ову креативну активност макар накратко оживели дух старих и заборављених заната.

Након поздравне речи директорке школе, хор нас је песмама „Дивна, Дивна“ и „Месечина, а ја зовем прело“ вратио у нека лепа, прошла времена. Чули смо наше најмлађе школарце како рецитију, глуме и играју. Дарко Милетић, ученик шестог разреда, представио нам је презентацију посвећену старим занатима, а Анђела Давидовић, ученица петог разреда, упознала нас је са својом породицом која се већ две деценије бави корпарским занатом. Представљени су и најбољи литерарни радови на тему „Тако ми је бака причала...“, а уживали смо и у

песми „Ми идемо преко поља“, које су извеле наше костимиране додоле.

У наредним годинама трудићемо се да и даље будемо место где се надмећу знање, љубав, искуство, креативност и посвећеност.

ПРОСЛАВИЛИ СМО ШКОЛСКУ СЛАВУ

Двадесет седми јануар је дан када се сећамо Светог Саве, првог српског архиепископа и просветитеља. Школска слава обележена је достојанствено, али скромно, уз присуство запослених и мањег броја деце.

Савиндан слаavimo како бисмо одржали сећање на Светог Саву, оличење племенитости, мудрости, доброте и несебичности. Ученици трећег разреда упознали су нас са биографијом Светог Саве.

Имали смо прилику да чујемо и звучни запис Светосавске химне, а најмлађи школарци су кроз рецитал представили живот и рад првог учитеља, градитеља, путника, помиритеља... Уследило је резање и благосиљање славског колача. Свештеник Горан Јанковић освештао

је славски колач и жито и у својој беседи позвао присутне на очување традиционалних вредности.

Ученици првог разреда су током светосавске недеље посветили неколико активности најмлађем сину Стефана Немање и принцезе Ане. Објединили су часове српског језика, математике, музичке и ликовне културе. Школска слава била је прилика да изрецитију научене песме, подсети се химне, али и изложе своје ликовне радове, радове са ликом светитеља. Правилу су их користећи картон и колаж-папир и на тај начин се потрудили да сачувају успомену на светитеља који је био и остао најсветлији пример како треба служити Богу и народу.

Вера, мудрост и доброта Светог Саве треба да буду циљ ка коме ће сви стремити сигурним стопама.

Јелена Ивановић, учитељица

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ

У оквиру програма „Школе за 21. век” наставници српског језика, математике и информатике и рачунарства реализовали су тематски дан под називом „Друштвене мреже — предности и мане”. Тематски дан је реализован у осмом разреду кроз дебату, примену микробит уређаја, анкету и процентуално приказивање резултата анкете.

Прошле године емитовани су часови које су наставници првог и другог циклуса основних школа у Моравичком округу припремили и снимили за потребе учења на даљину и за портал РТС - Планета. Учитељи и наставници наше школе снимили су четири часа, и то:

- **131. час, Математика, 3. разред (учитељица Јелена Ивановић);**
- **132. час, Математика, 3. разред (учитељица Слађана Радосавчевић);**
- **133. час, Математика, 3. разред (учитељица Марушка Јовановић);**
- **106. час, Српски језик и књижевност, 7. разред (наставнице Драгана Лазовић и Милица Милошевић).**

Супервизор за часове математике у четвртном разреду била је директорка наше школе, а за часове српског језика и књижевности у седмом разреду наставница Драгана Лазовић.

У учионици првог разреда прошле године реализован је тематски који је био посвећен новогодишњим празницима. Малени прваци имали су прилику да повезују знања из различитих предмета, а све уз игру и занимљиве активности. Обједињени су часови литерарно-рецитаторске секције, енглеског језика, математике, српског језика и физичког и здравственог васпитања. Интегративна настава је један од иновативних модела којим се међусобно повезују наставни садржаји из више наставних предмета. Овакви часови су динамичнији, настава је квалитетнија и садржајнија, а ученици се подстичу на активност и проналажење нових решења.

Како је прелазак у пети разред стресан и захтеван, наставница енглеског језика решила је да са петацима уради угледни час на тему музике и музичких инструмената. Познато је да коришћење музике, песме

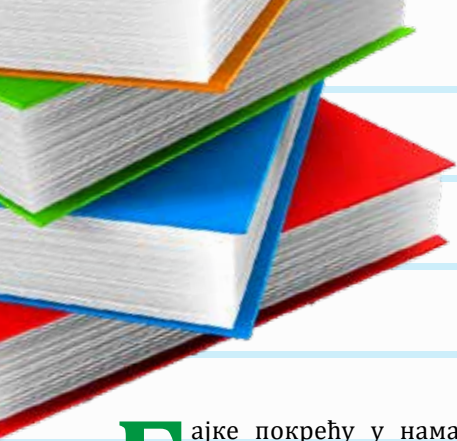
и риме предстваља једну од најефикаснијих метода за усвајање страног језика. Кроз разноврсне и занимљиве активности слушања ученици су препознавали одговарајући музички инструмент и жанр. Чули смо и анализирали победничку песму „Start”, коју је отпевала Gaia Gauchi, на дечјој песми Евровизије 2013. Песма говори не само о њеном таленту, већ и о унутрашњем гласу који ју је водио до победе. Гледали смо и дивили се људима који ногама, уместо рукама, свирају одређене музичке инструменте. Ту је била и чувена „Bella Ciao”, коју је један пар маестрално одсвирао на клавиру, ногама. Порука ових песама је да уз напоран рад и жарку жељу можемо много тога да постигнемо. Уследила је анкета у којој су ученици једни другима постављали питања о музици и музичким инструментима. Час смо завршили у веселој атмосфери, допуњавањем речи и певањем чувене песме групе Scorpions „I’m still loving you”.

Наставница руског језика Бранка Трнавац и српског језика Ана Ђеровић Вујичић реализовале су угледни час у осмом разреду. Ученици су у оквиру наставе српског језика и књижевности обрађивали песму „Месечев сјај” Марине Цветајеве, те је одржан билингвални час.

Аутори реализованих часова

БИБЛИОТЕЧКИ КУТАК

Остајти равнодушан према књизи,
значи лакомислено осиромашити свој живот

Иво Андрић

ПРВАЦИ У БИБЛИОТЕЦИ

Бајке покрећу у нама лепе и радосне мисли на детињство. Читајући их, указују нам на моралне вредности и откривају да добро увек побеђује зло.

У оквиру обележавања Дечје недеље наши најмлађи школарци посетили су са својом учитељицом школску библиотеку. Љубазни библиотекари упутили су им топле речи добродошлице и потрудили се да им први сусрет са библиотеком остане у лепом сећању. Поред упознавања са правилима понашања у библиотеци, књижним фондом, коришћењем и чувањем библиотечке грађе, организоване су занимљиве активности с циљем да се ученици подстакну да заволе читање од првих школских дана.

требало да испуни. Како је у првом разреду акценат на правилном изговору свих гласова, задаци су били да брзо изговоре брзалице, погоде којим гласом почиње дата реч, наведу што више речи на задато слово, изрецитују песмицу по избору...

Потом су уживали у игрици коју обожавају деца у Аустралији. Два ученика узимају балоне (овчице) и мухалицом покушавају да их утерају у тор, који чине остала деца у кругу. Балоне су на крају избушили, а унутра су их чекале бомбоне и порука да имитирају неку животињу, испричају шалу, одиграју један плес...

На крају дружења свако од ученика добио је на поклон сликовницу из едиције „Кад су мали велики“ уз поруку да зароне у чаробни свет књига и детињство обоје најлепшим бојама.

Овакве посете библиотеци и организација разноврсних активности отварају могућност да ученици заволе читање за цео живот. На тај начин откривају непознате светове, маштају, замишљају, размишљају, богате и оплемењују своје мало биће.

Јелена Ивановић, учитељица

Како су бајке штиво које ученици највише воле, дружење је започето мини-квизом. Из чаробне кутије извлачили су цедуљице. Библиотекарка им је читала питања, а ученици су имали задатак да препознају о којој бајци је реч. Потом су препричавали бајке, украшавали, бојили и резали слова, а уз помоћ библиотекара дошли су до слогана „У свету бајки“.

Уследила је активност где су на табли биле излепљене фотографије са ликовима из познатих бајки. Фотографије су биле обележене бројевима од један до шест. Свако од ученика требало је да баца коцку, а добијен број водио га је до свог лика који му је поставио задатак који је

ОТКЉУЧАЈ БИБЛИОТЕКУ

Ученици петог и шестог разреда од почетка године учествују у међународном пројекту eTwinning под називом „Откључај библиотеку”, који суфинансира Еразмус+, европски програм за образовање, обуку, омладину и спорт. Ученици су читаве школске године решавали најразличитије задатке из књижевности, читали нова књижевна дела и тако откључавали по једну просторију не би ли спасили библиотеку. Пројекат је успешно завршен, а кључеве библиотеке је освојила ученица Анђела Радовић, победивши у завршној активности и решавању квиза.

Учесници пројекта:

- УЧЕНИЦИ 5. РАЗРЕДА: Вељко Вуловић, Анђела Радовић, Данка Плазинић
- УЧЕНИЦИ 6. РАЗРЕДА: Дарко Милетић, Сара Поповић, Невена Шипетић, Драгиша Главоњић, Никола Главоњић, Кристина Зечевић.

Ученици од петог до осмог разреда су 28. ФЕБРУАРА (НАЦИОНАЛНИ ДАН КЊИГЕ) учествовали у акцији Друштва библиотекара „Читајмо гласно” која има за циљ подстицање и промовисање књиге, културе читања и читалачке писмености.

Дан сећања на Доситеја Обрадовића

Ученици старијих разреда учествовали су 10. априла у обележавању „Дана сећања на Доситеја Обрадовића” излажући његове основне аутобиографске податке истичући значај у његовом просветитељском раду. Организовано је и ишчитавање одломака из басни које је писао, аутобиографије „Живот и прикљученија”, као и из програмског текста „Писмо Харалампију” у циљу опомињања на његову заветну поруку и проповедање пожељних вредности – добротинство, љубав, трпељивост, пријатељство, поштовање, сарадња...

Ана Ђеровић Вујичић, библиотекарка

У школској библиотеци, међу књигама...

Књига је посебан дар. Волим да читам јер тако богатим речник и уживам у доживљајима који су у књигама описани.

Када дођем у школу и када се заврше часови, једва чекам да посетим школску библиотеку. Сваки улазак у те чаробне одаје обојен је мирисом омиљених књига, а затим креће дуго разгледање и одабир. На полицама је гужва, а ја не знам од шаренила коју пре да одаберем.

Срећна сам када нађем књигу коју желим, али срећнија када нађем неку која ме баш заинтересује, а за коју никад нисам чула. Иако је библиотека мала, засад је довољна за моју школу, јер има толико лепих књига које

чекају да их неко прочита. Свака библиотека расте, а ја се радујем и новој литератури која ће тек стићи. По узору на школску, код куће правим и своју малу библиотеку.

Људи углавном не воле да читају јер им, како кажу, то одузима доста времена. Било би добро када бисмо више читали, јер је књига боље друштво од технологије. Много је важно да стекнемо читалачке навике, јер тако негујемо језичку културу, а наше речи свакодневним читањем чувају своју лепоту.

*Анастасија Царевић,
петти разред*

Обележилм смо...

ДЕТЕ ЈЕ ДЕТЕ ДА ГА ВОЛИТЕ И РАЗУМЕТЕ

Сваки дан је дан посвећен деци, а свака недеља је дечја недеља. Дечја недеља је манифестација која се обележава прве недеље октобра. Обележавају је сва деца у свим земљама света. Сваке године се подсећа на дечја права и обавезе друштва према њима. Подстиче се љубав, разумевање и толеранција међу децом. Под слоганом „Дете је дете да га волите и разумете“ с радошћу је обележена и у нашој школи.

Дечју недељу отворили смо свечаним пријемом ђака првака у Дечји савез. Старији другари уз песму, аплауз и подршку уручили су им Добродошлице и беџеве. Нови чланови имали су прилику да чују нека дечја права и уживају у најлепшим стиховима Љубивоја Ршумовића. Уследила је заједничка игра балонима уз музику и плес.

Председник Општине Миливоје Доловић пожелео је најмлађим школарцима срећну Дечју недељу и успешан почетак школовања. Том приликом уручио им је кофер у виду школског прибора.

Истог дана ученици првог разреда обележили су Дан животиња кроз ликовну радионицу, а подршку у активностима пружили су им и родитељи. Сам циљ обележавања овог дана је упознавање основних карактеристика животиња из окружења. Причу о животињама започели су игром пантомиме, као и читањем стихова о домаћим животињама. Претходног дана је сваки ученик изабрао животињу којој ће написати личну карту. Податке о животињама проналазили су уз помоћ родитеља у енциклопедијама и путем интернета. Све радове смо сакупили и направили књигу под називом

„Личне карте животиња“. На часу ликовне културе прво су представили своју омиљену животињу, где живи, чиме се храни, како се креће... Уследила је радионица где су сецкали колаж-папир и прекривали тело животиње коју су одабрали. Ова активност била је значајна и за развијање моторике руку, јер су се трудили да што вештије секу, а потом и одлепе папир. Радови су изложени на одељењском панелу, а њихову прву књигу допуњаваће новим подацима и илустрацијама.

Други дан био је посвећен ликовном изражавању ученика. У веселој и пријатној атмосфери цртали су кредама у боји по тротоару школе. Најмлађи школарци у великом срцу исцртавали су све оно што деца воле, док су остали креативци вешто повлачили линије и исцртавали најлепше мотиве. Жагор деце и њихова насмејана лица учинила су да школско двориште заблеста пуним сјајем. Улепшали су не само простор дворишта, већ и дан свима нама који имамо прилику да посматрамо ова раздрагана уметничка дела. Нацртане радове, у које су уложили много љубави, маште и креативности, послали су свој деци света.

Ученици првог разреда учлањени су у школску библиотеку. Том приликом библиотекари су им указали на значај неговања културе усмене и писане речи.

Креативан је био и дан спортских активности. Предшколци и ученици првог разреда надметали су се у бацању лоптица, сакупљању, котрљању, ношењу у кашикама. Уживали су у занимљивим активностима, а на крају су заиграли уз једну необичну игру, „лингвин плес“. Тог дана друштво су им правили и другари из Драгачице, Мина и Лазар.

Ученици другог, трећег и четвртог разреда учествовали су у играма брзине, снаге и спретности. Били су подељени у групе и дали су све од себе да њихова екипа победи у играма као што су: полигон препрека, ношење јаја у кашикама, скакање у цаку.

Циљ игара је био развијање такмичарског духа, али и дружење деце различитих узраста. Закључили смо да је редовно вежбање и бављење спортом веома битно за правилан раст и развој.

Највише су се обрадовали ликовним радионицама. Током целе седмице вредно су сакупљали лишће и осмишљавали ко ће правити лутке, а ко играчке од природног и рециклираног материјала. Јесен нам је

сама по себи дала прегршт материјала којим се можемо забавити – од разнобојног лишћа, преко самих њених плодова. Ђаци прваци су уз помоћ лишћа, темпера и рециклажног материјала створили свог Јесенка. Ролну тоалет-папира обојили су нијансама јесени, руке су сачинили од сламчица, а глава је био најлепши јесењи листић, добро испресован. Од кукуруза и шаше оживели су необичне лутке. Свако је донео клип кукуруза и мало тканине помоћу које је обликовао главу. Шишали су своје луткице, доцртавали им очи, уста, а потом и разговарали са њима. Пошто им се допала улога фризера, завршна активност тог дана била је да креирају најлепше јесење фризууре од лишћа.

Ученици другог разреда правили су гитаре. Обојили су темперама поклопац од тегле, а потом

га залепили на исцртане штапиће на којима се нашло и понеко зрно бибера. Када се све осушило додали су жице које су биле направљене од гумица. Мали оркестар био је спреман за наступ. Старији школарци, ученици трећег и четвртог разреда правили су лутке и играчке од тканине, ролни, шишарки... Шили су, лепили, обликовали. Настале су дивне хаљине и костими.

У току ових активности деца су развијала моторику, машту и креативност, као и позитиван став према рециклирању и очувању природе. Заједнички рад и вредне руке допринели су да настану права ремек-дела, која су потом изложена у учионицама.

Јелена Ивановић, учитељица

ПРИЈАТЕЉСТВО СВИМА ДОБРО СТОЈИ

Међународни дан борбе против вршњачког насиља обележава се сваке године последње среде у фебруару под називом „Дан ружичастих мајица“. Обележавање овог дана има за циљ промовисање толеранције, поштовања, различитости, али и развијање свести о постојању проблема вршњачког насиља. Ученици првог разреда упознати су са причом о ружичастим мајицама. Наиме, све је почело 2007. године када је један канадски ученик у школу дошао у розе мајици. Другари су му се због тога ругали, исмевали га и задиркивали. Нису знали да се иза свега тога крије подршка мајци која је оболела од карцинома дојке. Када су другари схватили због чега он долази у розе мајици, убрзо су и остали почели да долазе у истим.

Ђаци прваци пружили су подршку овом дану кроз цртање, бојење и тумачење разних порука. Дечацама и девојчицама направљеним од картона доцртавали су

мајице у ружичастим бојама. Читали су поруке које се односе на превенцију насиља и подстицање другарства и позитивне климе међу вршњацима. Љубав, другарство и заједништво су вредности које морамо промовисати и неговати. На крају часа имали су само једну поруку, а то је да увек подржавају једни друге, јер пријатељство свима добро стоји.

Јелена Ивановић, учитељица

ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Један од важнијих задатака сваког учитеља и наставника је да децу учи толеранцији. То је веома дуг и захтеван процес који је од великог значаја за читаво друштво. Поштовање сваког човека, уважавање мишљења и уважавање различитости представља основу једног отвореног и толерантног друштва које свима пружа једнаке шансе и могућности.

Наша школа сваке године у новембру обележава Дан толеранције. Због специфичне епидемиолошке ситуације у земљи, наставници-организатори морали су да осмисле нешто креативно, али у складу са актуелним мерама и забранама које су на снази у школама у Србији. Дан толеранције обележили смо 6. новембра. Наставнице српског, енглеског и руског језика осмислиле су низ занимљивих активности.

Ученици осмог разреда, у сарадњи са наставницом руског језика, осмислили су и креирали пано на коме су јасно истакли кључне поруке о толеранцији.

Ученици од петог до осмог разреда раније су имали задатак да размисле и напишу шта за њих значи реч толеранција. Велики број ученика се одазвао овом задатку, а исход је ризница лепих мисли у којима свака реч подсећа на поштовање и уважавање другачијих од нас. Најлепше мисли ученика преписала је ученица 7. разреда Нина Јечменић на посебно осмишљеним и одштампаним картицама. Ученици су са неизвесношћу чекали да добију исписане летке, јер нису знали чије су поруке изабране као најлепше. Међу изабраним ученицима било је и оних који се ретко истичу, који су слабијег успеха. Радост на њиховим лицима када су видели своје реченице и имена на исписаним картицама, била је неописива, а циљ наставника остварен.

Да ученицима буде још занимљивије, потрудила се наставница енглеског језика Мирјана Марић, која је осмислила игру „secret friend“ (тајни пријатељ) за ученике седмог и осмог разреда. Они су из тајног шешира извлачили имена свог друга или другарице, а задатак је био да припреме поклон за њих и да га кришом ставе под клупу не откривајући идентитет. Ученици су одлично реаговали на ову игру и сви су одговорно приступили повереном задатку. На дан обележавања Дана толеранције, сваки ученик је завирио испод клупе и пронашао свој поклон, а чар је била у томе да открије од кога је. Било је веома забавно за време отварања поклона, нагађања и откривања тајног пријатеља. Ученици су показали креативност приликом осмишљавања поклона и велико другарство.

Међу поклонима највише је било слаткиша, али и понеки стих, порука или цртеж. Наставницама се највише свидео поклон ученице Милице Зечевић која је на дванаест језика исписала поруке о пријатељству.

На крају, остаје утисак да су се ученици кроз игру лепо забавили али и схватили пренете поруке о толеранцији.

Драгана Лазовић,
наставница српског језика

ДАН ЈЕЗИКА У ЗНАКУ ЋИРИЛИЦЕ

Ученици старијих разреда обележили су Европски дан језика. Дан језика био је у знаку ћирилице. Тим поводом ученице осмог разреда направиле су презентацију, два ученика су радила анкету, а из сваког разреда по један ученик се такмичио у калиграфском писању. Прву награду добила је Данка Плазенић, а награђен је и рад Бојане Микановић.

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Поводом Европског дана језика, који се традиционално обележава 26. септембра, ученици, учитељи и наставници наше школе, припремили су пригодан програм поштујући све препоруке у вези са актуелним епидемиолошким мерама.

Ученици четвртог разреда, заједно са својом учитељицом Јеленом Ивановић, правили су креативни пано на којем су се завијориле заставице европских земаља и на различитим језицима исписане речи ВОЛИМ ТЕ.

Програм за ученике старијих разреда одржан је посебно у сваком разреду. Реализовале су га наставнице енглеског, руског и српског језика са ученицама седмог разреда – Нином Јечеменић и Невеном Стевановић.

На почетку програма, наставница српског језика је уз поздравну реч истакла значај учења језика и кроз занимљиву презентацију подсетила ученике на легенду о Вавилонској кули, указала на чињенице о светским језицима са освртом на српски језик и национално писмо, ћирилицу. Ученици су том приликом тумачили најлепше пословице о језику и откривали слике наших највећих писаца. Мудре и поучне мисли о језику из „Завештања Светог Немање“ прочитала је Невена Стевановић, а исти цитат забележен је на пану који је поводом Дана језика постављен у кабинету за српски језик. У ходнику

школе изложен је и пано са илустрованим језичким недоумицама, које су на различитим језицима урадили одабрани ученици, а који је поставила Мирјана Марић, наставница енглеског језика.

Најзанимљивији део програма водиле су ученице Нина и Невена, уз присуство наставница руског и енглеског језика. Нина је водила квиз у коме су ученици слушали разне језике и погађали о ком језику је реч. Ученици су затим извлачили картице са називом језика (српски, енглески, руски), а Нина и Невена су читале о том језику мање познате и необичне чињенице. Веома занимљив текст о бојама у језику и светски познатим полиглотима припремила је наставница руског језика, Бранка Трнавац. Пано о полиглотима постављен је у учионицу 8. разреда.

Ученицима се највише свидела игра Изазов. У петом и шестом разреду, ученици су бројали до десет на српском, енглеском и руском, а најбржем ученику додељена је награда. У седмом и осмом разреду у овој игри бирана су по три ученика са задатком да за један минут кажу нешто о себи на матерњем, енглеском и руском језику. Победници у играма добили су специјалне награде, за ову прилику посебно осмишљене. Реч је о оригинално осмишљеним бумаркерима који су са једне стране осликани ликовним радовима наших талентованих ученица 4. разреда: Анђеле Радовић, Анђеле Давидовић и Анастасије Царевић и исписани преводима речи ЉУБАВ на више страних језика, а другу страну бумаркера красе најлепши стихови чији су аутори ученици наше школе. Наставница технике и технологије Славица Вукајловић помогла је да се бумаркери технички уобличе и припреме за штампу. Сви ученици наше школе добили су на поклон по један бумаркер, као и бомбоне које су за ову прилику биле посебно увијене и стављене у кесице са машном.

Циљ обележавања Европског дана језика је остварен. Ученицима је на креативан и подстицајан начин пренета порука о важности учења језика.

Драјана Лазовић,
наставница српског језика

СТРАНИ ЈЕЗИК

ЕЛТА КОНФЕРЕНЦИЈА

Средином маја одржана је двадесета по реду конференција за професоре енглеског језика у просторијама факултета Сингидунум, Универзитета у Београду. Предавачи су били угледни професори и лингвисти из разних делова света (Америка, Велика Британија, Аустралија, Канада, Шпанија, Словенија, Хрватска, Црна Гора, Србија...). Било је задовољство слушати их, посебно после дуге паузе када су питања овакви скупови, услед Ковида-19. Одржано је 6 планарних предавања и преко 35 радионица. На мене су посебан утисак оставиле колегинице из Хрватске и Словеније,

које су нам дале драгоцен материјал као и конкретне идеје и активности за рад са ученицима у основној школи. Одмах сам им применила и видела да су их ученици са одушевљењем прихватили. Поновни сусрет са колегама и колегиницама са факултета освежио је сећања на студентске дане, а један од колега са којим сам студирала одржао је једно од главних интерактивних предавања на конференцији на тему „Употреба америчког или британског енглеског у настави“. На самом крају конференције одржана је лутрија за све учеснике. Овог пута имала сам среће и освојила сам бесплатан курс енглеског језика за професоре у организацији Британског савета.

СА ЧАСОВА ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Собзиром на све чешћу употребу дигиталних технологија у свакодневном животу, желела сам да ученици осмог разреда споје своје знање страног језика и информатике и примене га у свакодневном животу. Тако само дошли на идеју да за новогодишње и божићне празнике прво погледају видео о прослави ова два празника широм света, упоредимо их са прославом код нас, да би на крају, они сами, у дигиталном видео

запису, приказали како они са својом породицом прослављају ове празнике. Представили су нам кућну декорацију и специјалитете које том приликом праве. Било је ту мафина, занимљивих новогодишњих јелкица, пита од ароније, као и топлих сендвича. Ученици су били не само прави кулинари, већ и сјајни влогери. Ако сте помислили да су се овим

задатком бавиле само девојчице, варате се. Било је ту и дечака који су са задовољством представили поступак прављења свог празничног специјалитета. На самом крају часа, сви ученици су на видео биму пожелели наставницима срећне празнике и обећали да ће се овог пута заиста придржавати новогодишњих одлука које су нам тада саопштили.

Ученица сам петог разреда и од када сам почела да изучавам енглески језик у школи жеља ми је да будем наставница енглеског језика. У почетку је то била само моја машта, али како је време одмицало, моја жеља за тим послом постајала је све већа.

Волим енглески и мислим да бих била поносна и веома срећна да своја знања преносим деци, својим ђацима. Инспирација за овај диван и креативан посао је моја наставница енглеског језика, Мирјана Марић. Жеља ми је да завршим Филозофски факултет у Новом Саду и након тога предајем енглески у школи.

Бити наставник је јако одговорно занимање, али ћу се трудити да дођем до свог циља.

Данка Плазинућ, петти разред

Од свих предмета највише волим енглески. Радujem се сваком новом часу и једва чекам да видим шта ћемо следеће учити.

На енглеском постоје занимљиве и корисне речи, које са лакоћом изговарам и радо их користим. Када будем порастао, биће ми потребан енглески језик како бих могао да се споразумем са странцима. Зато ћу се трудити да га још више савладам.

Недавно је наш час енглеског језика посетио психолог школе. Шалили смо се са наставником и играли разне игре. Погађали смо загонетке, бројали колико животиња видимо у једној животињи на слици, састављали реченице на основу изабраних картица, певали песму о данима у седмици уназад и тако даље. И све то како би психолог школе видела како ми читамо и пишемо. Пошто смо сви били активни, наставница је одлучила да нас похвали и награди. Уз најлепше смајлиће, добили смо и најслађе слаткише.

Пејар Кнежевић, трећи разред

ПРИРЕДБА У РУСКОМ ДОМУ

У Руском дому у Београду Савез КОС организовао је концерт поводом руског празника „Дан мајки” и изложбу „Стазама наших предака” поштујући све епидемијске мере.

Циљ овог програма је био представљање школа широм Србије у којима се учи руски језик и негују српско-руске културолошке везе. Директорка Снежана Илић је проследила најлепше слике ОШ „Горачићи” које су постављене на изложби, у сали Руског дома са осталим школама.

Поводом концерта који је посвећен руском празнику „Дан мајки”, представило се десет школа које су припремиле програм на руском и српском језику са ученицима основних и средњих школа. Биле су ту заступљене рецитације, игре, песме, глума и скечеви.

Ученице осмог разреда наше школе Бојана Микановић, Нина Јечменић и Невена Стевановић отпевале су руску песму: „Мама ты мой рай” аутора Нурммухамед Жакип. Припрему за наступ помогла је наставница руског језика Бранка Трнавац у сарадњи са наставником музичке културе Ненадом Василићем, и тако су ученице представиле школу на најбољи могући начин.

На крају програма додељене су захвалнице школи за учешће на изложби „Стазама наших предака” од Савеза КОС и за учешће на концерту поводом „Дана мајки” од директора Руског дома Јевгенија Баранова.

Захвалнице су уручене и ученицама Бојани Микановић, Нини Јечменић и Невени Стевановић за учешће у овом програму.

Упознавање, дружење са осталим наставницима и ученицима других школа обележило је ову посету. Сви заједно понели смо лепе утиске са ове културне манифестације.

ШУТКИ

Вовочка, а зачем ты в школу приходишь с грязными руками?
– А у меня других ней.

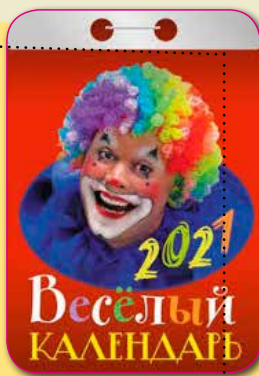
Учитель географии приходишь к врачу.
– Что у вас болит? – спрашивает мой.
– Нога.
– Где?
– К северо-востоку от яйки.

Сидоров, – говоришь учительница биологии, – назови домашнюю четвероногую друа!
– Кровай.

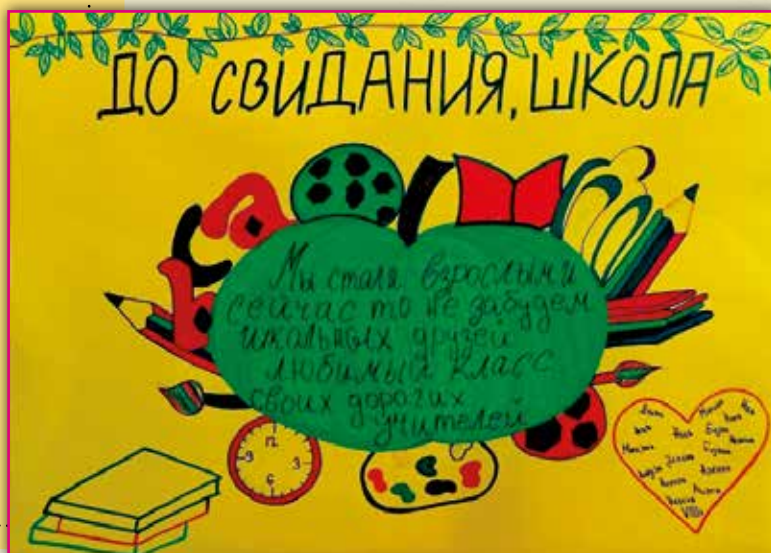
Где впервые одержал победу Суворов?
– На что четвертой странице учебника!

Леша, у тебя замечательное сочинение! – говоришь учитель – Но почему ты его не закончил?
– Потому что яшу срочно вызвали на работу.

Иванов, кто делал за тебя домашнее задание: папа или мама?
– Не знаю, я уже сил.

КТО? ЧТО? КОГО? КОМУ?

МАТЕМАТИЧКА СТРАНА

Наставница математике, Ивана Петровић, припремила је неколико математичко-логичких мозгалица. Мућните главом и јавите нам решење.

Matematičko - logička mozgalica

Matematičko - logička mozgalica

$$1 + 4 = 5$$

$$2 + 5 = 12$$

$$3 + 6 = 21$$

$$8 + 11 = ?$$

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{apple} = 21$$

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{pears} = 18$$

$$\text{pears} - \text{grapes} = 2$$

$$\text{pear} + \text{apple} + \text{grapes} = ?$$

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{apple} = 30$$

$$\text{apple} + \text{bananas} + \text{bananas} = 18$$

$$\text{bananas} - \text{coconuts} = 2$$

$$\text{coconut} + \text{apple} + \text{bananas} = ??$$

$$1 \cdot 9 + 2 = 11$$

$$12 \cdot 9 + 3 = 111$$

$$123 \cdot 9 + 4 = 1111$$

$$1234 \cdot 9 + 5 = 11111$$

$$12345 \cdot 9 + 6 = 111111$$

$$123456 \cdot 9 + 7 = 1111111$$

$$1234567 \cdot 9 + 8 = 11111111$$

$$12345678 \cdot 9 + 9 = 111111111$$

$$123456789 \cdot 9 + 10 = 1111111111$$

Уочиће
занимљивости
множења

Сама помисао на математику многим ученицима задаје главобољу. Формуле, једначине, графици, стално рачунање... Рекли бисмо да ту и нема ничег занимљивог и забавног. Међутим, математику као природну науку, прати много занимљивих анегдота и чињеница.

- Број 5 се на тај језику изговара као „ха”. Зато се 555 често користи као скраћеница у сленгу „хахаха”.
- Знаци (+) и (-) користе се још од 1489. године.
- Тренутак или моменат је заправо права јединица за време која означава стоти део секунде.
- У групи од двадесет троје људи, бар двоје имају исти дан рођења са вероватноћом од 50%.
- Грчки математичар Питагора је у израчунавању једначине користио мало камење. Отуда је име калкулатор настало од грчке речи за шљунак.

Највећи бројеви у математици су:

- Број са 12 нула, трилион, 10 на 12 (степен броја 10) релативно је познат свима. Око 70 трилиона

износи бруто национални производ свих држава на земаљској кугли.

- Број са 15 нула, 10 на 15, квадрилион, користи се за мерење производних линија глобалних компанија.
- Број са 63 нуле, 10 на 63, вигинтилион, број толико велики да би се његове нуле бројале само за опкладу. Користи се за одређивање броја звезда у видљивом свемиру.
- Број са 303 нуле, центилион. Сви бајтови на интернету, када се преброје, не би достигли ову цифру (још увек).
- Број са 100 нула, 10 на 100, гугол. Број по коме је Гугл претраживач добио име, само са грешком у спеловању користи се да се изрази број 1 праћен са 100 нула и први га је употребио деветогодишњи Милтон Сирота још 1940.
- Гуголплекс, 10 на 10 на 100, број чије би исписивање нула у стандардном обичу, практично било немогуће.
- Грахамов број – број је добио назив по Роналду Грахаму и користи се као горња граница у решавању одређених проблема у Рамзијевој теорији. Толико је велики да га је немогуће степеновати.

МЛАДИ БИОЛОЗИ И ГЕОГРАФИ

Подизање еколошке свести ученика о значају заштите и очувања животне средине у нашој школи врши се кроз рад еколошко-географске секције. То је управо циљ рада ове секције и врши се одржавањем јавних часова, предавања, квизова, вршњачке едукације и посете местима везаним за природну и културну баштину наше земље која се налазе у непосредном окружењу, уређење школског дворишта и околине. Досадашње активности биле су намењене обележавању важних еколошких датума, кроз различите активности.

16. ОКТОБАР (ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ) обележен је са ученицима петог и шестог разреда организовањем изложбе здраве хране, где су ученици правили декорације од сезонског воћа и поврћа. Такође, организовано је предавање о здравим стилевима живота. Ученици су показали завидну креативност и такмичарски дух.

4. НОВЕМБАР (ДАН КЛИМАТСКИХ ПРОМЕНА) обележен је са ученицима свих разреда заинтересованих за ову тему. Након предавања – презентације, водила се дискусија са ученицима, који су показали разумевање о значају овог глобалног проблема са врло занимљивим предлозима за његово превазилажење.

11. ДЕЦЕМБАР (ДАН ПЛАНИНА) обележен је са ученицима осмог разреда кроз занимљив квиз о планинама, клими, рељефу, биљном и животињском свету наше земље. Ученици су показали веома завидно знање.

31. ЈАНУАР (НАЦИОНАЛНИ ДАН БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА) обележен је прављењем паноа на ову тему.

22. МАРТ (СВЕТСКИ ДАН ВОДА) обележен је са ученицима осмог разреда. Ученици су кроз презентацију на тему реке Србије показали колико познају реке наше земље, као и изворе и водопаде.

7. АПРИЛ (СВЕТСКИ ДАН ЗДРАВЉА) – за овај час изабрали смо гојазност као проблем неправилне исхране. Ученицима је приказана презентација у вези са

гојазношћу, узроцима и последицама по здравље. Затим је организована дискусија на ову тему. Ученици су износили своја мишљења, примере из свог окружења. На крају смо закључили да је правилна исхрана веома важна за живот сваког човека.

У марту је одржан јавни час на тему **Коцка – болест зависности**. Час је уприличен за све заинтересоване ученике старијих разреда. На ову болест зависности скренули смо пажњу ученицима једним предавањем – презентацијом. Упознати су са врстама коцке, разлозима коцкања, улогом родитеља у препознавању првих симптома, последицама по здравље, породицу, окружење. Након предавања ученици су дискутовали на ову тему и направили пано.

На последице по здравље, породицу, друштво указали смо и на часу посвећеном наркоманији. Колика је важност едукације, показали су ученици на часу посвећеном **5. ЈУНУ – ДАНУ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ** уређењем учионица и школског дворишта.

Вера Ненадовић, наставница биологије

ЗАСАДИ ДРВО

Највећа акција садње стабала у Србији „Засади дрво“ покренута је 2019. године и има за циљ очување здраве животне средине, као и одрживи развој друштвене заједнице. Поред пошумљавања, тим „Засади дрво“ бави се и едукацијом и подизањем свести јавности о значају шума.

У оквиру пројекта „Засади дрво“ реализују се и активности „Гледај како растемо“ која је првенствено намењена подизању степена информисаности и образовања деце и ученика о значају очувања животне средине, садњи садница и њиховом одржавању, као и начину на који треба да брину о природи. У оквиру овог дела пројекта једна од активности је садња садница од стране ученика првог разреда, како бисмо им што више приближили природу.

Свака основна школа на територији Републике Србије бесплатно је добила по две саднице Белог

бора које су ученици првог разреда засадили, према упутству, у дворишту школе. Том приликом наставница биологије их је и укратко упознала о важности очувања животне средине и значају пошумљавања.

Јелена Ивановић, учитељица

НАШИ МАЛИ СТВАРАОЦИ

МОЈА БАКА

Имам много драгих особа, али од свих бих издвојила моју баку Вују.

Моја бака живи у Крагујевцу. Има седамдесет осам година. Ниског је раста. Коса јој је наранчасте боје, а очи смеђе. Њено лице красе румени образи. Стално ме посећује, некада и преноћи. Кад је била мојих година, чувала је стоку. Касније се бавила пољопривредом. Много волим када дође јер ми прича лепе доживљаје из њеног живота. Волим када ми пева песме. Када мама и тата нису код куће, она ме пази. Прави најлепше баклаве, које обожавам.

Без моје баке не бих могла да одрастем јер је она нежна и пуна љубави према мени.

Маријана Главоњић, групи разред

МОЈ ЉУБИМАЦ

Мој љубимац је пас Мики. То је пас који потиче из породице самоједа.

Тело му је прекривено белом, дугом и густом длаком. Има смеђе очи, црну њушку, дуг и чупав реп. Много воли да се игра лоптицама, да прати децу и увек жели да се мази. Неки га се плаше зато што је велики, али Мики је веома добар и умиљат. Када падне снег, ваља се по њему, а уме и да вуче санке.

Микија волим зато што са њим могу да се играм, па чак и да заједно скачемо у трамболини.

Марија Михаљев, групи разред

КАД ДОЂЕ ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је срећа,
а цвет још већа,
Сунце нам сија
и дан светлост има.

У пролеће пчела ради,
а неко воће сади.
Сунце има зраке,
а пчела задатке лаке.

Пролеће је сјајно,
чаробно и бајно.
Птичица у лету,
стигла у пакету,
да улепша дан,
да испуни сан,
да сијамо од среће
и волимо пролеће.

*Кристијана Суруџић,
четврти разред*

ПРОЛЕЋЕ

Прошла је зима, дошло је пролеће,
свака ластва кући долеће.
У пролеће цвеће цвета,
цветаће и целог лета.

Тад сељаци вредно раде
и поврћа доста саде.
Да би било доста хране,
вредни су од зоре ране.

Алекса Ђумуровић, четврти разред

МОЈ ЉУБИМАЦ

Моја омиљена животиња је пас Баки. Он је вучјак. Умиљат је и воли да се игра са мном. Црне је боје. Кад дођем из школе пустим га напоље и идем да га шетам. Једе грануле. Он је велики и живи у кавезу. Баки је кућни љубимац. Брзо трчи. Волим га зато што воли да се мази.

Филиј Терзић, први разред

ПРОЛЕЋЕ

Стигло је пролеће. Птице су се вратиле са југа. Процветало је цвеће. Лепо мирише. Пчеле су почеле да скупљају мед. Снега нема, бацили смо јакне и скије. Напољу пири ветрић. Дрво добија цветиће и зелене листиће. Напољу је сунчано. Волим пролеће јер је топло.

Марина Раговић, први разред

МОЈА ДРУГАРИЦА

Моја другарица се зове Лена. Има седам година. Очи су јој браон боје, а коса јој је плава. Ја њу много волим, а и она мене. Има брата Николу. Живи у Поповићима. Са њом се играм жмурке. Она је много искрена. У свему ме подржава. Волим је зато што је много паметна.

Дуња Царевић, први разред

МОЈ БРАТ

Ја сам дуго била сама, без брата и сестре. Често сам била тужна јер нисам имала с ким да се играм.

Једнога дана моја мама ме је веома обрадовала када ми је рекла да ћу добити брата. Мом брату сам дала име Лука. Брата сам први пут видеала у породицишту. На први поглед сам га заволела. Мој брат је најлепши на свету. Он је унео велику радост у моју кућу. Сада сам срећна јер имам са ким да се играм.

Марија Власићељица, први разред, ИО Губеревци

МОЈА ОМИЉЕНА ДРУГАРИЦА

Наше другарство чини лепим сваки наш друг и другарица, али има неких који се мало издвајају од других.

За наше одрастање је веома битно са ким проводимо највише времена, ко нам од другара највише прија и са ким нам је најлепше. Имам доста добрих другарица и другара, али од свих ми је најбоља моја сека Дана. Са њом проводим највише времена и не само што је моја сестра, она је моја најбоља другарица. Данка има дугу, смеђу косу, зелене очи и средњег је раста. Са њом се највише играм, учим и слушам музику. Када заједно легнемо да спавамо, причамо неке наше теме. Волим о свему да причам са њом, делимо тајне, а и ствари. Када нам је досадно, знамо и журку да направимо. Пуно ми недостаје ако оде негде без мене. Има тренутака када се посвађамо, али то брзо прође.

Мислим да сви који имају сестру, имају заувек своју најбољу другарицу.

Андријана Плазинић, шрећи разред, ИО Губеревци

ЛЕТО

Пробудило се све, потоци жуборе, пчеле зује, враћају се ласте, све је срећно и весело. Питамо се шта се десило, али није тешко погодити да нам је на врата закуцало лето.

Пролазе полако благи, пролећни дани, а за њима стижу врели, летњи. Природа је већ увелико обукла своје зелено рухо. Ветар трепери на врелом летњем сунцу, птице веселије цвркућу, на ливадама се трава таласа попут морских таласа. Све је некако обојено у најлепше, веселе боје, попут бакиног ћилима. Свако ново јутро које свиће са собом доноси нове лепоте и нове чаролије. Капи јутарње росе сливају се низ лишће попут кристала, а први заласци сунца стидљиво излазе из богатих крошњи дрвећа. Све је тако лепо и чаробно. Сваки поток жубори неким посебним звуком, док се таласи крећу један за другим, као да пишу најлепшу песму. На пољима почиње да зри пшеница, па класје добија златну боју.

Сунце сија, птице певају, жито зрели, цела природа се пробудила. Све буја. Коначно је стигло лепо и топло лето.

*Лидија Јовановић,
четврти разред, ИО Губеревци*

МОЈА ОМИЉЕНА ЈУНАКИЊА

Моја омиљена јунакиња је Хајди. Она је главни лик из истоименог романа.

Хајди је живахна девојчица, кратке браон косе. Живела је са дедом, у планини. Дружила се са дечаком по имену Петар и са њим чувала козе. Једног дана тетка ју је одвела у град да буде дружбеница непокретној девојчици Клари. Веома брзо је Клара заволела Хајди и помагала јој око учења. Слободно време проводиле су у игри. Како је време пролазило, Хајди је почела да пати. Недостајали су јој деда, Петар и њене планине. Свакога дана је Клари причала о њима. Морала је да напусти Клару и врати се кући. Позвала је другарицу у госте. Захваљујући посети Хајди, Клара је проходала.

Хајдина доброта и право пријатељство победили су све препреке и зато је она моја омиљена јунакиња.

Нина Стоиљковић, шрећи разред

АУТОБИОГРАФИЈА

Зовем се Петар Кнежевић. Рођен сам 2012. године у Чачку. Идем у трећи разред Основне школе „Горачићи” у Горачићима. Живим у стану, на првом спрату стамбене зграде.

Моју породицу чине: мама, тата, брат, сека и бака. Имамо и два слатка пса који су наши љубимци. Њих сам добио од баке за рођендан. Као и свако дете, највише волим викенд и распуст. Тада могу дуго да се играм. Моји најбољи другови су Давид и Саво. У истом смо одељењу. Са њима се дружим и ван школе. Саво и ја заједно тренирамо карате. Док сам био мањи, волео сам да слажем пазл. Сада то радим понекад, али ми више није интересантно као раније.

У слободно време волим да читам књиге и возим бицикл.

Петар Кнежевић, шрећи разред

ДОГАЂАЈ КОЈИ ЋУ ПАМТИТИ

У мом животу има много лепих догађаја, али један је најлепши и о њему ћу сада писати.

Био је то леп дан пре пет година. Тај дан ми је постао још лепши када ми је бакана рекла да сам добио сестру. Отишли смо у цвећару и купили најлепшу ружу. Онда смо отишли у болницу и све је ближи био тренутак да упознам своју сестру. Дао сам мами ружу и загрио је. Онда је докторка рекла да не сме да има ту ружу код себе. Ја сам се растужио, али сестра је дозволила и рекла мами да је сакрије. Онда сам видео своју секу. Била је баш мала. Био сам срећан и поносан. За то време тати су, по нашем обичају, cepали мајицу. Затим смо дошли кући и јели прелепу вечеру. Од среће нисам дуго могао да заспим.

Тај дан никада нећу заборавити и на њега ће ме увек подсећати моја сестра.

Филиј Цољковић, четврти разред

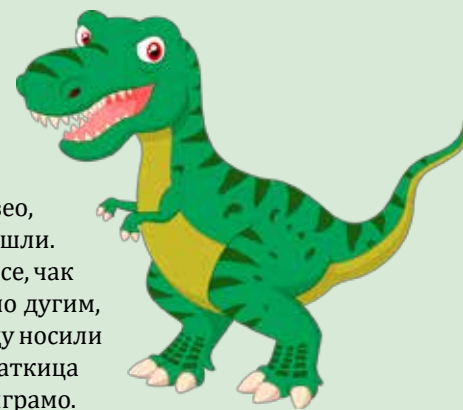
НАШИ МАЛИ СТВАРАОЦИ

ДАН КОЈИ ЋУ ПАМТИТИ

Десет ми је година и у себи носим пуно лепих и ружних догађаја. Сада ћу вам испричати како сам провео један прелеп дан.

Ишао сам са мамом на Златибор. Поред толико лепих дана које сам тамо провео, издвојићу један. То је био дан када смо ишли у Дино парк. Купили смо карте и ушли. Била је то велика шума са диносаурусима. Поред тога што су огромни, мрдали су се, чак су пуштали и крике да сам у једном тренутку помислио да су живи. Шетали смо дугим, уским стазама где има све и свашта. Мимоилазили смо се са коњићима који су децу носили на леђима. Видео сам и друге животиње, али посебну пажњу ми је привукла паткица у језеру. Имало је свакаких занимација и справица на којима смо могли да се играмо. На крају наше шетње сели смо да се мало одморимо и да попијемо нешто. Морам рећи да је излазак из парка сјајан. То је продавница играчака кроз коју мора да се прође да би се изашло напоље.

Надам се да сам успео да вам опишем колико је лепо. Препоручујем свима да одете и да се сами уверите.

Владимир Ђорђевић, четврти разред

КАКО РОДИТЕЉИ БДИЈУ НАД ЖИВОТИМА СВОЈЕ ДЕЦЕ

Веома често размишљам о томе како родитељи брину за срећу своје деце. Некада не ценимо довољно њихову улогу у нашем одрастању и умемо да будемо чак и незахвални.

Моја мајка се пуно залаже за мене. Схватио сам то када сам се једне прилике разболео. Родитељи су се баш били забринули. Предложили су да ме одведу лекару. Када смо стигли, лекар ме је прегледао и рекао да морам мирујем и пијем сируп. Нисам се осећао претерано лоше, па сам се код куће досађивао док је напољу било много посла. Моја мајка је дошла да ме обиђе рекавши да све те обавезе могу да сачекају док се ја не опоравим. Дуго смо причали, играли се

друштвених игара, а ја сам на њеном лицу све време читао забринутост због своје температуре. Рекао сам јој да видим да се много труди да оздравим и будем срећан и да сам јој захвалан на томе. У том тренутку је ушао и тата носећи у рукама супу коју обожавам. Баш сам се обрадовао. Хтео сам заузврат да обавим неки посао у кући, али су они одбили тај предлог и рекли да им је важније да оздравим. Ово залагање и труд око мене подсећа ме на Миону, јунакињу приповетке Прва бразда Милована Глишића. Увидео сам да би моји родитељи урадили све како бих био добро. Када сам оздравио, одужио сам им се тако што сам био послушан и помагао им у пословима.

Када се родитељи труде као Миона, увек то треба поштовати и узвратити добрим. Родитељи су наши анђели чувари.

Павле Јоксимовић, петти разред

ИНТЕРНЕТ – ПРИЈАТЕЉ ИЛИ НЕ

Живимо у ери модерних технологија и оне су саставни део живота. Што се интернета тиче, свако има право на своје мишљење које треба уважити и поштовати.

Сви смо ми некада поставили питање да ли је интернет добар или лош за нас. Мишљења сам да интернет може помоћи људима у разним ситуацијама, али и да треба да се запитамо – хоће ли бити ту када падамо? Да ли ће нас посаветовати у тешкој животној ситуацији? Мислим да је одговор на та питања одричан. Покушајмо да упоредимо интернет и правог пријатеља кога можемо загрлити и искрено волети. Нажалост, деца, па чак и одрасли, врло су оптерећени виртуелним светом који нуди интернет, а који не утиче добро на наше самопоуздање. Интернет је за њих постао скоро па реалност у којој могу да раде оно што желе, заборављајући притом да стварно живе. Све више људи почиње интернет да гледа другим очима и да у први план ставља његове мане, а не колико је користан. Хвала интернету што нам пружа разне информације које ће нам бити потребне у животу, али то ипак не значи да ће бити уз нас у сваком тренутку.

Коришћење интернета није лоше само по себи, али не смемо запоставити радост живљења у стварном свету са правим пријатељима, а првенствено са породицом која чини за нас много више од њега.

Кристијана Зечевић, шестти разред

МОЈЕ ДЕТИЊСТВО

Детињство је према мишљењу старијих најлепше доба живота у коме нема брига, већ само игре и забаве.

У мом детињству је било и суза и смеха. Једно од најлепших сећања су ми посете баки и прабаки у селу. Тада бисмо цео дан шетали кроз борову шуму и ковали планове о прављењу кућице на дрвету. Волео сам сваки тренутак проведен са њима, нарочито оне у вечерњим сатима уз телевизију и разноврзне приче о животу. Али, саставни део живота је и туга. Био је то школски дан, као и сваки други. Тата је дошао по мене и одвео ме са последњег часа. Пред

улазак у кућу видео сам да су сви уплакани и схватио да је моје безбрижно детињство прекинуто.

Радо се сећам и својих одласака на море са братом Војином. Летовање у Бугарској са њим ћу памтити као досад најлепше путовање. Море, таласи, јарко сунце које пржи и дани забаве на плажи су ми урезани у сећање.

Детињство је заиста најсрећније доба живота, али треба да знамо да је то само део одрастања и да самоћа и туга знају да баце сенке на њега. Кроз детињство, а посебно кроз живот, не треба ићи сам, већ треба наћи неког ко ће бити са нама и у добру и у злу.

Лазар Рагосавчевић, седми разред

ЈЕРОТИЈЕ ПАНТИЋ КАО ОЛИЧЕЊЕ ВЛАСТИ

Драмско дело Сумњиво лице Бранислава Нушића за циљ има да на посебан начин укаже на проблеме друштва кроз одређене ликове.

Јеротије Панџић је један од главних ликова, самим тим и најтипичнији представник тога доба. Као што смо сазнали из Маричног писма Ђоки, Јеротије је некада био поштар. Према томе закључујемо да је у то време било који неук и скоро неписмен човек могао да се смести на високу позицију. Пошто је и сам Јеротије као начелник био себичан, а и помало глуп, стање у његовој станици није на завидном нивоу. Како је Јеротије врховна власт у станици, он метафорички представља врховну власт Србије, а његове колеге њега у свим осталим срезовима. Када све његове личне особине упоредимо с влашћу, стиче се утисак да је тадашња власт заснована на преварама. Сам Јеротије је једно време био суспендован јер је читао туђа писма, а након тога постаје начелник, што нам говори да се власт тога доба мешала у лични живот грађана више него што се о томе јавно знало. Наравно, много таквих људи је на позиције дошло „преко везе“ – као што Јеротије жели да уда ћерку Марицу за Вићу само зато што је властима одобран.

Кроз лик и особине једног човека се, уз мало хумора, може описати стање целе једне државе.

Душан Јаковљевић, осми разред

КАКО ЗАМИШЉАМ СВОЈУ ГЕНЕРАЦИЈУ НА ДЕСЕТОГОДИШЊИЦИ МАТУРЕ

Са сигурношћу могу да кажем да ми је основна школа улепшала живот. То је заправо моје досадашње најлепше искуство. Пре тачно десет година моје одељење је напустило нашу учионицу, наше клупе, наше зидове. Зидови су ти који крију највише успомена и тајни; они нас никада неће одати.

Спремам се да кренем на десетогодишњицу матуре, узбуђена сам и не могу да дочекам да видим и загрлим своје школске другаре. Пред очима ми је слика учионице пуна граје нас шеснаесторо. Били смо посебна генерација, били смо сложни и дисали смо као једно. Ах, колико ми недостају ти стари школски дани!

Конечно стижем у салу где се одржава прослава; сви су стигли. Пресрећна сам! Очи су ми пуне суза, а

срце ми је преплављено успоменама. Никола, Бојан и Алекса су још увек нераздвојни и њихове шале засмејавале су нас читаве вечери. Невена, другарица из клупе, баш је онаква каквом сам је замишљала – адвокат је и има онај исти осмех који је имала и првог школског дана када сам је питала да седимо заједно. Бојана и Невена су остале најбоље другарице; увек су имале тако чврсто пријатељство. Толико тога је у мени да бих целом свету разгласила ко су они, ти људи који су ми као браћа и сестре. Поносна сам на све и срце ми је пуно јер сви срећно корачају својом животном путањом, а најдраже ми је што су у души сви остали исти – чисти и добри.

Школа ми је пружица знања за цео живот, али и дивне пријатеље и још дивније успомене. Ма где год била увек ћу у себи чувати успомене и љубав према школским другарима јер су они посебни део мог живота.

Нина Јечменић, осми разред

Мали уметници

Школске 2020/21. године на рејубличком такмичењу за најбољу дечју карикашуру „Мали Пјер“ Анђела Раговић, ученица 4. разреда, освојила је прво мјесто

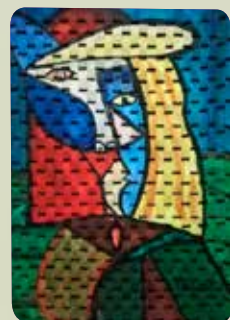
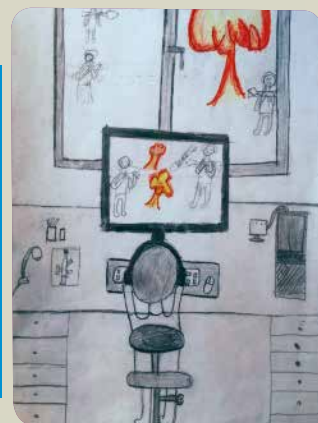
Лазар Рагосавчевић, ученик 6. разреда, освојио је прве мјесто на 6. Међународном ликовном конкурс „Ча у версин, ричи и њинелу“ који организује ОШ „Бијаћи“ из Кашићел Новој у Хрвајској, на тему „Ча ме чини сришним“

Лазар Рагосавчевић, ученик 6. разреда, учествовао је на рејубличкој изложби 50. ђачкој Вуковој сабора у Тршићу

На ојшћинском такмичењу за најбољу дечју карикашуру „Мали Пјер“ прво мјесто у категорији млађих разреда освојио је Алекса Ђумуровић, ученик 4. разреда, а прво мјесто у категорији старијих разреда освојио је Лазар Рагосавчевић ученик 7. разреда, који је на рејубличком такмичењу за своју сјајну карикашуру Констракће заузео прве мјесто. Награда му је уручена 26. маја на отварању изложбе у ОШ „Скарарлија“ у Београду

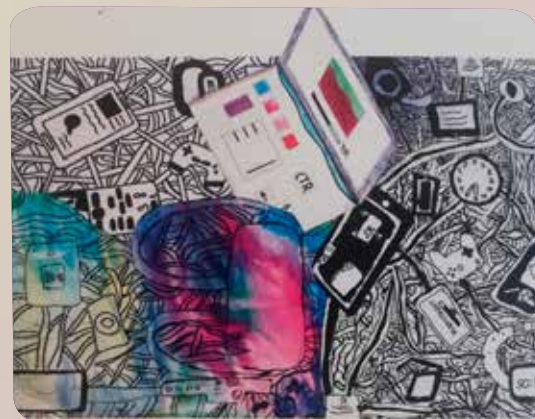

На 7. Међународном ликовном конкурс „Ча у версин, ричи и њинелу“ који организује ОШ „Бијаћи“ из Кашићел Новој у Хрвајској, Лазар Рагосавчевић ученик 7. разреда, је похваљен за свој рад. Ученици су радили по узору на славне сликаре.

Ученица њепој разреда Данка Плазинић представљала је нашу школу на ликовном конкурс „Светосавље и наше доба“ из области калиграфије.

На овојодишњем Мајском салону на тему „Мој свет у време нових технологија“ награђени су ученици њепој разреда: Данка Плазинић – за скулптуру, а за колективни рад Анђела Давидовић, Ђорђе Вујиновић и Вељко Вуловић. Награде су им уручене 24. маја на отварању изложбе у Народном музеју у Чачку.

Најаша Койривица, наставница ликовне културе

Мали уметници

ХУМАНИТАРНА ИЗЛОЖБА „ТЕХНИКА И ПРЕДУЗЕТНИШТВО У МОРАВИЧКОМ ОКРУГУ”

На Градском тргу у Чачку прошле године организована је хуманитарна продајна изложба „Техника и предузетништво у Моравичком округу”. Организатори изложбе су Факултет Техничких наука у Чачку и Актив наставника технике и информатике Моравичког округа, а покровитељи ФТН и Град Чачак.

На изложби су учествовали ученици из тринаест основних школа Моравичког округа и три средње школе: Техничка, Машинска и Уметничка, као и студенти Факултета Техничких наука.

Нашу школу представљали су ученици: Јелена Јаковљевић и Дарко Милетић (5. разред), Лазар Радосавчевић (6. разред) и Нина Јечменић (7. разред) са наставницом технике и технологије Славицом Вукајловић. Ученици су продавали моделе и макете израђене на часовима технике и технологије, традиционалном методом, употребом ручног алата.

Циљ ове изложбе био је промоција технике, предузетништва и хуманости.

Сав прикупљен новац уплаћен је хуманитарној организацији „Буди хуман” за лечење девојчице Нађе Ђеровић.

*Славица Вукајловић,
наставница технике и технологије*

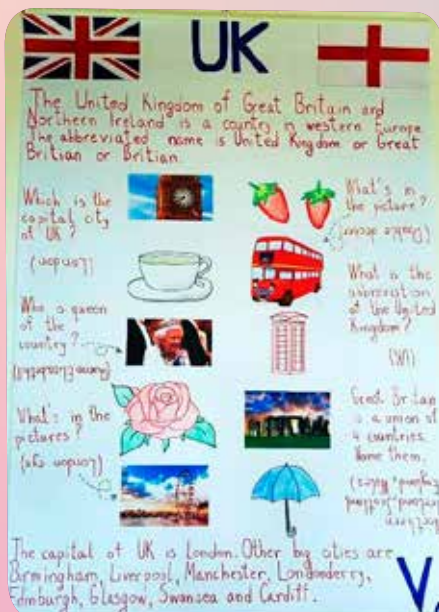
ВАСКРШЊИ БАЗАР

У учионици наше школе, пред пролећни распуст, одржао се Васкршњи базар, на ком су учествовали сви ученици. Столови су били поређани у круг и на сваком столу су биле интересантне декорације, од глиених посуда, до папирних пилића. Уз помоћ наставника успели смо да Базар учиним занимљивим и да оживимо дух васкршњих празника.

Анђела Раговић, ђећи разред

Дрво јадежа у учионици српској језика

Мали уметници, ђаци ђећаца, на часу енглеској језика представили су знаменитоси Велике Бриџаније

Новојодишња јелка ђака ђећака

ПУТЕВИМА ВОЈВОДИНЕ

Коначно, петак, 27. мај, дан када треба да кренемо на екскурзију. Сви смо били веома узбуђени и једва смо чекали да аутобус крене и да наше путовање отпочне. Прва дестинација – Сремски Карловци. У Сремским Карловцима могли смо да видимо много занимљивих грађевина. Највећу пажњу привукла ми је Карловачка гимназија. У Сремским Карловцима посетили смо и њен највиши врх. Са њега се пружа очаравајући поглед на цео град и непрегледну равницу.

Из Сремских Карловаца кренули смо пут Новог Сада. У самом центру тог мирног града, могли смо да видимо катедралу – римокатоличку цркву. Остатак времена провели смо шетајући главним тргом, дивећи му се и уживајући у његовој уређености. Из центра града упутили смо се ка Петроварадинској тврђави. Док смо шетали тврђавом уживала сам гледајући њене камене зидине. Када смо изашли на врх Петроварадинске тврђаве, велико одушевљење иза-

звала је сат-кула као и умирујућ поглед на град и реку Дунав. Ведрина и мир којима зрачи север наше земље уткао се у наша сећања са неутаживом жељом да се у ове градове вратимо. У путу ка Чачку и нашим Горачићима

сабирали смо утиске и пуни елана препричавали многе догодовштине које су обележиле тај дан.

*Сара Појовић,
шести разред*

КОЛЕКТИВНИ ИЗЛЕТ

свануло је тмурно, суботње, јунско јутро које нас испраћа у Војводину. Идући ка северу наше земље облаци остају иза

нас, а дочекује нас пријатан и сунчан дан. Прва станица је манастир Ковиљ, манастир Српске православне цркве у Бачкој, који се налази у истоименом селу у близини Новог Сада. У мирној и продуктивној атмосфери дочекује нас игуман манастира који је исприповедао кратак историјат манастира. Подигнут је у част Светих арханђела Михајла и Гаврила који се славе 26. јула. Не може се поуздано знати када је подигнут, датирања су различита, али се зна да је манастир постојао крајем XVI века. Рушен је четири пута од стране Турака, а тек после Карловачког мира, на крају XVII века, црква се обнавља и опстаје до данас. У жељи да се ојачамо трагамо за салашем, међутим, као

неискусни истраживачи, сазнајемо да се посета неком од њих мора заказати унапред, те кратак предах правимо у етно-ресторану На крај света на рукавцу Дунава. Пут нас даље води ка Сремским Карловцима и ресторану и хотелу Дунав где смо ручали и уживали уз неочекивано пригодни и врцави војвођански музички репертоар. У Сремским Карловцима, добро познатом граду, пијемо воду са чесме Четири лава како бисмо се, према предању, вратили овом значајном културно-историјском месту. Време је за повратак у Шумадију. Тамо нас, као и при испраћају, дочекује киша, али са осећајем испуњености, захвалности и ведрине коју је у нас уткала Војводина.

11. 6. 2022. године
*Ана Ђеровић Вујичић,
наставница српског језика*

Ученици млађих разреда посећили су Дрвенград, превозили се Шарпанском осмицом и прошећали Златибором. Један лей и сунчан дан провели су у сазнавању, дружењу и радосћи.

Био је петак, леп и сунчан дан. Тата и мама су ме испратили на аутобус. Ту су ме чекали другари и учитељица. Кренули смо преко Гуче, Лучана, Пожеге до Ужица. Ту смо направили прву паузу за доручак. Видели смо реку Ђетињу. Упутили смо се ка Дрвенграду и Мокрој Гори. Возили смо се возићем. У возу смо се забављали. Купио сам доста сувенира. Ручали смо и кренули ка Златибору. Имали смо слободно време и потом смо се упутили кући. Мој први излет је био леп доживљај и дуго ћу га се сећати.

Милан Микановић, први разред

Један од мојих најдражих путовања је излет са другарима. То је био врло леп дан за нас. На овогодишњем излету смо посетили занимљива места која нисмо видели до сада.

У Ужицу смо направили краћу паузу за доручак, на обали реке Ђетиње. Наставили смо вожњу аутобусом ка планини Међавник. Стигли смо у Дрвенград и посетили цркву Светог Саве. Она је величанствена грађевина од дрвета. Украшена је разним лепим иконама. Поред цркве се налази радња у којој смо куповали сувенире. У близини је и биоскоп у коме смо гледали занимљив и смешан филм. Видели смо и тениски терен назван по Новаку Ђоковићу. Након обиласка Дрвенграда наставили смо вожњу ка Мокрој Гори. Кад смо стигли на железничку станицу, ручали смо у оближњем ресторану. После ручка смо се сместили у воз који нас је возио пругом „Шарганска осмица”. Путовали смо возом два сата. Прошли смо кроз двадесет два тунела и прешли преко пет мостова. Били смо узбуђени и одушевљени. Ђира је најзанимљивији воз. Када је стајао на неким станицама, ми смо се фотографисали, јели сладолед и уживали у прелепом погледу.

Додирнули смо и „Камен љубави”. Видели смо и неке справе које су се раније користиле у железничком саобраћају. Посетили смо и станицу на којој је снимљен домаћи филм. У возу нам је наша драга учитељица дала путничке карте које ће нам остати као успомена на ово путовање.

ПРИРОДИ У ПОХОДЕ

Од давнина је познато да између човека и природе постоји нераскидиви споразум јер је човек своју судбину везао за оно што му природа може пружити. Додуше, некада се то јединство наруши, јер доба у коме живимо удаљава нас од чароликог света природе. Ипак јој се враћамо јер нам она даје унутрашњи мир који нам је свима потребан.

Зато су прошлогодишњи ученици четвртог разреда обележили Дан планете Земље на мало другачији и занимљивији начин, како би истакли колико је важно неговати еколошку свест. Од картона су изрезали разне облике – дрво, сунце, лептир, облак, цвет, бубамару, све оно што нашу природу чини лепшом и драгоценом. У школском дворишту мали фотографи уживали су у

Када смо се вратили на железничку станицу, кренули смо ка аутобусу. Путовање смо наставили до Златибора. Ова планина је последње место које смо посетили на овом путовању. На Златибору смо видели дивну природу, лабуда у вештачком језеру, играонице и разне радње са сувенирима. Шетали смо, куповали сувенире, играли се и забављали у паркићу.

Дошло је време да се крене кући. Били смо баш тужни, јер је путовању дошао крај. Највише нам се допала вожња возом коју никада нећемо заборавити. Увек ћемо се сећати овог путовања и провода.

Тајјана Главоњић и Пејтар Кнежевић, трећи разред

креирању најлепших крила, латица, крошњи... На часу одељењског старешине разговарали су колико је важан боравак у природи, а пре свега шетња. Сунчан дан и двочас физичког васпитања искористили су да оду до оближњег засеока Цогоља. Не само да су се тако физички активирали, него су успут и очистили природу од папирића и показали како се треба одговорно понашати, а пре свега чувати своју домовину.

Јелена Ивановић, учитељица

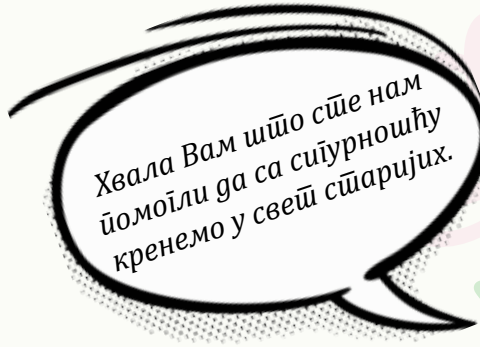
НАШИ МАТУРАНТИ

Можете ли да верујете да је већ прошло осам година откако смо закорачили први пут у ову школу – нашу школу. Већ следећег септембра нећемо бити ту, али ћемо заувек бити део ње. Ова школа ће нас памтити као посебну генерацију, јер смо то и били. Јединствени, а посебни. Једноставни, а компликовани. И ми ћемо из ове школе понети много успомена. Колико је само наших суза и осмеха остало у овој школи – нашој школи. Требало би да будемо тужни јер одлазимо, али срећни смо, јер, управо, завршисмо једно поглавље у своме животу и срећно настављамо да корачамо животним путањама с осмесима на лицима. Посебно ћемо памтити часове географије на којима смо од Николе учили да чак и краве живе у пустињи и да се острво Корзика заправо зове Корозика. Памтићемо сва она плакања на часу историје, одлагања одговарања, предавања истих лекција више пута, а памтићемо и када се наставници српског језика распао сто или када је разредна заборавила да смо ми осмаци. Чули смо да се за основну школу каже да је најлепше доба у животу. Већ сада можемо са тим и да се сложимо. Дефинитивно је најбезбрижније и најлепше. Можда ћемо сви кренути различитим

путевима и на њима се нећемо често сусретати, али ћемо школске другаре и наше успомене заувек чувати у својим срцима.

Изгледа да ће бити истинит наш слоган: „Лако ћемо ми без школе, а како ће школа без нас?“

Генерација 2007/2008.

Наши прошлодишњи осмаци

Представљамо вам Нину Јечменић, овогодишњеј ћака генерације, носиоца Вукове дипломе и њен боравак у Истраживачкој станици Петница.

Захваљујући директорки школе Снежани Илић, која ме је предложила професору са једног факултета који је финансирао мој одлазак, од 28. септембра до 4. октобра прошле године била сам у селу у близини Ваљева, у Истраживачкој станици Петница.

У Петници сам се ближе упознала са природним, али и са друштвеним наукама. Имала сам прилику да изводим експерименте у хемијској лабораторији, излазим на терен и истражујем, слушам предавања... За време свог боравка у Петници радила сам на задатку који је био везан за психологију. Проучавала сам људска размишљања при доношењу одлука, системе 1 и 2, хеуристику... У Петници сам, поред тога што сам проширила своја знања и видике, упознала и много другара са којима се и даље чујем.

Боравак у Петници ће сигурно заувек остати једно од најлепших искустава у мом животу. Петница ме је подстакла на нове начине размишљања и истраживања и пружи ми знање на занимљив начин.

Нина Јечменић, осми разред

ГЕНЕРАЦИЈА 2018.

2018. година, септембар трећи,
окупи се првака девет,
не зна се ко је у забуни већи,
свако од њих још сања кревет.

Петар, Урош, Влајко, принцеза Сара,
Ницо, Аки, Фићо, Арсо и Кика
лепа ко слика.

Када се појавила драга учитељица,
све дечје бригае несташе са лица.
Слова, бројеви, речи, реченице,
ређали смо само петице.

Прва екскурзија, понеки несташлук,
порасли смо брзо као лук.
Месец јун брзо дође
и први разред прође.

У други разред пођосмо лако,
са таквим другарима учио би свако.
Проблеме нам задаје дељење,
учитељица каже:
„Децо, зашто се мучите, само учите!“

Језик енглески нам не би јача страна,
наставница се истински трудила,
али џаба,
ми једва чекасмо крај школског дана.

У том је и корона стигла
општа се паника дигла.
Слушајући наставу у кући,
Помислисмо: „Боље је у школи, овде ће нас тући“.

И тако трећи разред дође,
али Влајко са нама не пође.
Чували смо место за друга свога
и сваког дана молили Бога.

Радовасмо се крају свакога часа,
јер нама без лопте није било спаса.
Некада се и љутила учитељица мила,
а често нас од других и крила.

Мали матуранти школске 2020/2021. године

Главоболу нам читање природе задаје.
Учитељица нас бодри: „Не сме да се стаје!“
Савладасмо рељеф, реке, котлине,
насеља, градове и долине.

У разред четврти врати нам се друг,
деце је опет пун круг.
Научисмо битке и ратове све,
мислимо – глава нам сада вреди за две.

Урадисмо и карикатуре, мајкама честитке,
украсисмо васкршња јаја, ето нас до маја.
Возио нас возић Ћира,
дечаци ни тада немадоше мира.

А сада, сада нам осмех скрива тугу
јер уместо учитељице наше, добићемо другу.
Са њом је био сваки дан као бајка,
била нам је као друга мајка.

Учитељице драга, на свему хвала,
све што би рекли, свака реч је мала.
Због Вас ћемо добри људи постати
и знамо у Вашем срцу заувек ћемо остати.

Петар Јоксимовић, четврти разред

Ми смо ученици четвртог разреда, мали матуранти, ове школе. Наше најјаче оружје је другарство и ми смо сви сложни и јединствени. Највише волимо фудбал и због тога се радујемо сваком одмору. Са нашом учитељицом смо много тога научили и заједнички урадили. Сећамо се првог дана у школи. Пун страха, неизвесности, ишчекивања, чекали смо своју учитељицу. Њено насмејано лице нам је помогло да одагнамо страхове. Тог дана смо схватили да нам у школи може бити лепо и занимљиво. Од тада сваким даном смо се све више зближавали, дружили и заједнички учили. Прошле су четири године нашег заједничког учења и дружења. Дошло је време да се растанемо од наше учитељице и кренемо даље. Пред нама су нови задаци и нове победе.

*Ученици четвртог разреда и
учитељица Слађана Рагосавчевић*

Друтари из Губерезаца

Друтари из Губерезаца

Мамина дар (ученици друїбї разряда)

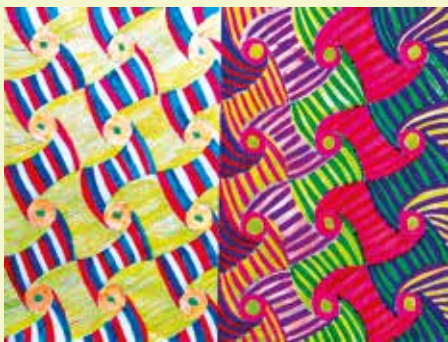
Бацї друїацї

Седми разряд

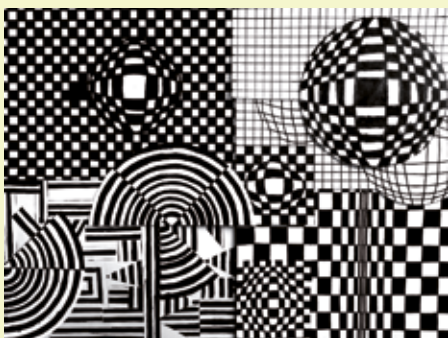
Друтари из Драїанице

Бацї пїлїацї

Бацї црвацї

Бацї осмацї

Ученици четвїрїлї разряда

Ученици првї разряда

ЛИКОВНИ КУТАК

Птице (ђаци четвртици)

Ђаци шрећаци

Ђаци шестаци

Ученици седмој разреда

Први разред

Мама на дар (ђаци четвртици)

Чешћийке (грућари из Губереваца)

Ученици првој разреда

Ученици шестој разреда

Ученици деветој разреда

Зимска ноћ (ђаци шрећаци)

Ученици осмој разреда

Ученици другој разреда

Дешавања

ЗАСАДИ ЖИВОТ, БУДИ ХЕРОЈ

Ученици наше школе учествовали су у хуманитарној акцији Националног удружења родитеља деце оболеле од рака НУРДОР. Показали су солидарност и својом симболичном донацијом добили оловку са обележивачем којом се може писати и која у себи садржи семе биљака. Четири поруке које се шаљу овим чудесним оловкама су: пиши што више, читај што више, кад год можеш посади биљку и увек помози другоме. Организатори су им се захвалили речима да највећу снагу свако од нас може пронаћи у заједништву, а да се лепота човечанства најснажније огледа у бризи о другима.

Поред ове акције ученици на часовима ликовне културе вредно праве разна ремек-дела којима учествују на хуманитарним базарима. У претходном периоду су се радо одазвали и помагали другарима у свом окружењу, али

и другу из наше школе који болује од леукемије. Њихово мало учиниће да нечији живот буде срећнији и бољи.

Иво Андрић је рекао: „Доброта много зна и може, а говори само осмехом“. Наши хумани ђаци трудиће се да и даље пружају подршку и помоћ свима којима је потребна. Програма Црвеног крста, од дифузије до прве помоћи и спасилаштва на води. Стигли су својим кућама задовољни, пуни утисака и сувенира из Бачке Паланке.

Јелена Ивановић, учитељица

ПРЕДСТАВА НА ОТВОРЕНОМ

Деца из сеоских средина немају тако често прилику да уживају у дечјим представама. Библиотека Општине Лучани у Гучи потрудила се да увесели наше ученике и да им поновни повратак у школу учини још радоснијим. Директор библиотеке организовао је представу на отвореном у нашем малом месту. Поштујући епидемијске мере, сви ученици су помно пратили представу „У свету бајки“ и громко аплаудирали глумцима. На импровизованој сцени имали су прилику да виде чаробњака Мерлина, принца Филипа из „Успаване лепотице“, Снежанину злу маћеху, Мачка у чизмама и девојчицу Невену

из стварног живота. Сви ови ликови из бајки су се изгубили и завршили у „стварном свету“ код девојчице Невене. Шта се догодило са свима њима, ова дивна публика сазнала је кроз четрдесетоминутно дружење са глумцима.

Маштовити костими и одличне кореографије децу су одвели у свет бајки, где је све другачије, веселије, лепше и нестварно. Захваљујемо библиотеци што је измамила осмех на дечјим лицима и дочарала им раскошан свет наших најпознатијих бајки.

Јелена Ивановић, учитељица

Заљубљене ципеле

У извођењу нишке луткарске сцене „Лепино“, у просторијама наше школе одиграна је представа „Заљубљене ципеле“. Предшколци и ученици млађих разреда уживали су у љубавној причи двеју ципела. Јасна прича пуна темпа привукла је пажњу малишана и измамила осмех на њихова лица.

Милица Цојолевић, њени разред

Летња школа

Четири ученика наше школе боравили су седам дана у одмаралишту Црвеног крста у Багремари, у реализацији Црвеног крста Србије, у оквиру друге по реду Летње школе. Све радионице су биле везане за едукације из редовног програма Црвеног крста, од дифузије до прве помоћи и спасилаштва на води. Стигли су својим кућама задовољни, пуни утисака и сувенира из Бачке Паланке.

Вељко Вуловић, њени разред

ПОМОЋ ТАЛЕНТОВАНИМ УЧЕНИЦИМА

Вељко Вуловић, ученик петог разреда, добио је таблет од Удружења „Наше Драгачево“ и Фонда за помоћ талентованим ученицима и студентима Драгачева. Наша школа угостила их је једног летњег дана, а због чега је овај дар отишао баш у руке нашег Вељка, прочитајте у наставку.

Фонд за помоћ талентованим ученицима и студентима Драгачева који смо основали у марту ове године, на бази свог Правилника и критеријума, те дописа са препоруком Основне школе у Горачићима, донео је одлуку да један Таблет М8 Леново, који је купљен донацијама добротвора нашег Удружења и чланова Фонда доделимо талентованом ученику петог разреда Основне школе „Горачићи“, одликашу Вељку Вуловићу.

Вељко је својим досадашњим трудом, залагањем и оствареним резултатима током школовања, у ваннаставним активностима и такмичењима заслужио дар Фонда и Удружења, посебно имајући у виду околности у којима се школује.

Овај дар је награда за Вељкове досадашње резултате током школовања, као и подстицај за будућа постигнућа.

Таблет Вељку Вуловићу уручио је господин Ненад Тутоновића, дипл. инж. електротехнике из Чачка, управитељ нашег Фонда, са Миланом Парезановићем, председником УО Удружења, који је Вељку уручио и

пригодан сет књига у склопу наше познате акције „Књига на дар“.

Захваљујемо на препорукама и увек одличној сарадњи колективу Основне школе „Горачићи“ на челу са директором Снежаном Илић и Предрагом Јаковљевићем, који су нам били добри домаћини.

Нашем драгом Вељку желимо пуно успеха у даљем школовању и још боље резултате, а његовој поштованој и вредној породици свако добро од Господа.

Захваљујемо донаторима и свим добрим људима који помажу рад Удружења „Наше Драгачево“ и рад нашег Фонда.

Нека ова акција буде подстицај за друге људе сличних идеја да самостално или заједно са нама ураде што више за талентоване ученике и студенте Драгачева.

Удружење Наше Драгачево

ПРЕДАВАЊЕ О ПЧЕЛАМА

У просторијама наше школе одржано је предавање о пчелама, настајању меда, његовим хранљивим и лековитим својствима. Предавању су присуствовали сви ученици, а ову изузетно занимљиву тему деци су приближили професор Мира Стевановић и председник Драгачевских пчелара Дамљан Драмлић. Предавање је почело разговором о томе шта деца знају о пчелама. Прва асоцијација била је да од њих добијају мед, који је најкориснија храна, јер садржи све потребне витамине и минерале, као и друге састојке важне за наш организам. Разговарало се ко од ученика воли да једе мед, а ко га конзумира свако јутро. После тога су сви заједно погледали документарни филм о пчелињем друштву. Све је то био одличан увод за занимљиво предавање. Током приче која је

трајала један школски час ученици су имали прилику да се упознају са значајем пчела, да чују које врсте меда постоје, како се мед добија, али и да сазнају многе занимљивости о пчелама. Након завршеног предавања ученици су могли да поставе питање и добију одговор о свему што их занима о овим највреднијим створењима на планети.

У оквиру пројекта „С природом на ти“, ученици првог разреда обележили су Светски дан пчела у дворишту црквене порте. Акција је организована с циљем да промовише и подстакне активности на отвореном, учење и истраживање у природи. Упознали су се с пчелама, решавали разноврсне задатке, а потом су мали уметници цртали медоносне инсекте. Сви смо уживали у сунчаном дану и веселој атмосфери.

Јелена Ивановић, учишелоцица

ИЗ УГЛА ПСИХОЛОГА

ДА ЛИ ОД ЧИТАЊА ПОСТАЈЕМО ПАМЕТНИЈИ?

Да ли сте међу онима који се обрадују доброј књизи, или кад добијете нешто да прочитате прво гледате колико књига има страна и да ли има пуно текста? Ако припадате овој другој групи, надам се да ће вас овај текст подстаћи да промените однос према читању.

Следи листа разлога због којих ће вас читање учинити паметнијим:

– Кад читамо роман или причу, имамо прилику да уђемо у туђу главу,

упознамо се са размишљањима и осећањима других људи, да учимо да сагледамо ствари из друге перспективе, да боље разумемо друге. На тај начин развијамо социјалну интелигенцију, важан фактор за успех у друштву. Ако сте речити, бићете запажени код супротног пола. Уосталом, да ли би и вас пре привукла особа која не зна да се изражава или неко ко има широка интересовања о којима може да прича и уме да буде забаван у друштву?

– Читањем обогаћујемо свој речник, лепше се изражавамо, лакше побеђујемо у расправама и добијамо боље оцене на писменим проверама знања.

– Развијамо пажњу и концентрацију и тако лакше и брже учимо све друге садржаје.

– Читањем развијамо разне животне вештине. Истраживања мозга су показала да се приликом читања активирају делови мозга као да заиста доживљавамо оно о чему читамо, само у мањој мери него да заиста пролазимо кроз то, што нам помаже да усвојимо неке вештине које до тад нисмо имали.

– Читање нам омогућава да научимо да сагледавамо ствари из различитих углова и показало се да може помоћи људима да превазиђу психичке тешкоће, као што је, на пример, депресија. Читање се користи и у психотерапији, а постоји посебна област терапије књигом која се зове библиотерапија.

– Добра књига ће вас обогатити новим разумевањем живота и света, а може вам и променити живот. Мени неке добре књиге јесу, на најбољи могући начин.

– И на крају – читање је забавно! Уколико немате добру технику читања, па вам иде споро, најбољи начин да то превазиђете је да читате, читате и читате! То могу бити и кратке приче, стрипови, вицеви, забавници...

Уколико не знате шта да читате, увек се можете консултовати са библиотекарком у школи или наставницом српског језика. Испричајте каква су вам интересовања и сигурно ће се наћи нека добра књига за вас.

*Ана Милејић Миловановић,
сврхуни сарадник*

БУДУЋИ ПРВАЦИ

Предшколска група броји десеторо деце, од тога пет дечака и пет девојчица.

Весела и разиграна дружина, пуна позитивне енергије, увек спремна за акцију и нове изазове.

У току школске године учествовали смо на разним приредбама, прославама и на тај начин закорачили у школске активности и обавезе. Били смо верна публика дивним дечјим представама на које смо често одлазили. Такође смо учествовали на прослави Дана вртића, где смо се представили игром уз песму „Петар Пан“. Од свих активности у којима смо уживали, највише смо се радовали новом слову, јер свако слово је нешто ново.

У овој малој групи родило се право другарство које ће заувек да траје, јер другови прави, и када не тражиш љубав, неизмерно је пружају.

*Александра Пејрићевић,
васијшачица*

КУТАК ЗА СПОРТСКИ ТРЕНУТАК

ПОКРЕНИМО НАШУ ДЕЦУ

У оквиру пројекта „Покренимо нашу децу” пре две године ученици трећег разреда добили су награду у виду пакета модерних реквизита за вежбање. Ови реквизити ће користити свим ученицима школе како би кроз свакодневну физичку активност побољшали спретност, издржљивост, истрајност...

Анђела Давидовић, ђећи разред

ШАХ У СРЦУ

Шах ми је била занимљива игра још од малих ногу. Моји преци су познати по томе што су били добри у шаху, па верујем да сам таленат за шах наследила од њих. Почела сам да га играм са својих шест година, а у игру ме је увео мој брат Александар. Сваким даном сам све више напредовала, а када сам кренула у школу, почела сам да тренирам што је усавршило неке моје потезе. Ишла сам на разна такмичења, носилац сам бронзане медаље коју сам освојила на такмичењу у Мрчајевцима, али највећи успех сам остварила када сам отишла на републичко такмичење у Београд. Сматрам да је шах интелектуална игра у којој је главни фокус на концентрацији. За мене су ови успеси тек подстицај да наставим да се развијам у свету шаха јер желим да једног дана будем светски првак.

Бојана Микановић, осми разред

Крос РТС-а

ПОСЕТА ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „КОТРАЖА”

Поводом обележавања јубилеја, 200 година постојања ОШ „Котража”, ученици млађих разреда наше школе учествовали су у спортском сусрету и дружењу са ученицима више школе.

Ученици који су представљали нашу школу су: Петар Јоксимовић (4. разред), Урош Поповић (4. разред), Никола Ракићевић (4. разред), Татјана Главоњић (3. разред), Маријана Главоњић (2. разред) и Дејан Поповић (1. разред). Учествовали су у играма са лоптом крпењачом, ношењу јаја у кашикама, скакању у цаку...

Уз лепо дружење и игру присетили су се старих заборављених игара.

Татјана Рајковић, учитељица

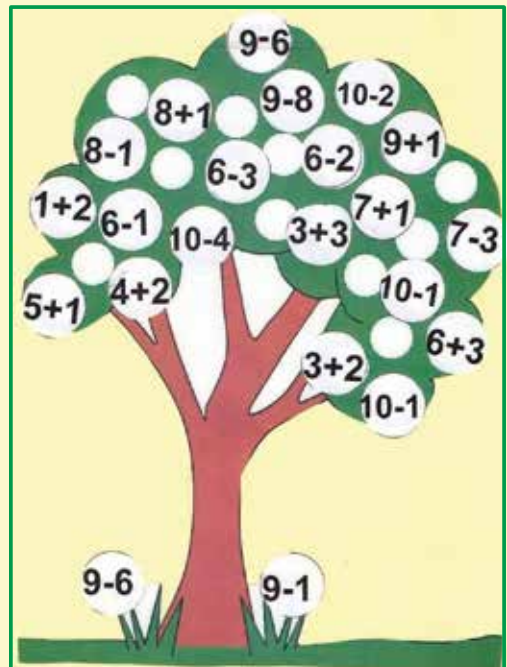
ФЕСТИВАЛ ФУДБАЛА

Поводом Дана Општине Лучани наши фудбалери учествовали су на Фестивалу фудбала „Драгачево 2022”. Спортски савез општине Лучани и ФК „Гуча” доделили су свим ученицима дипломе, а трофеј краси ходник школе.

Павле Јоксимовић, ђећи разред

Забавна страна

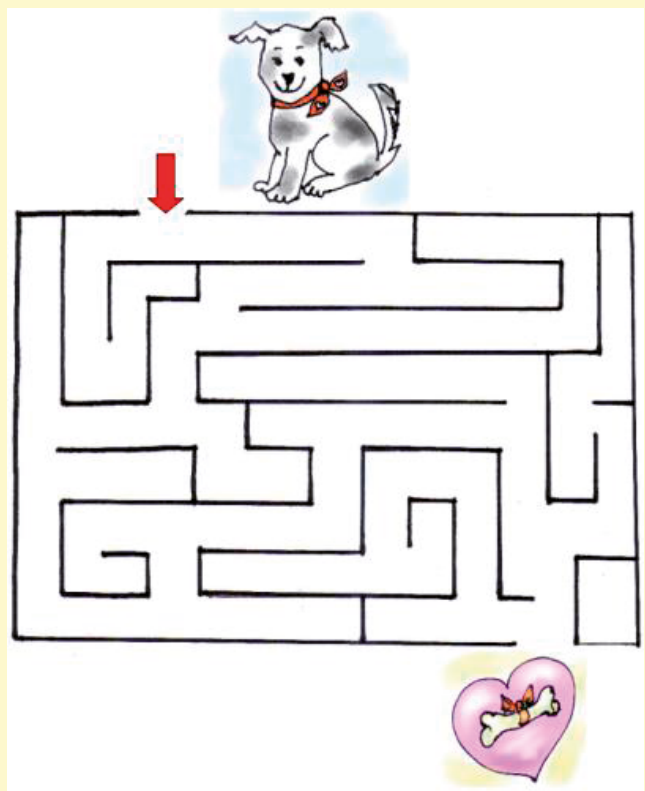
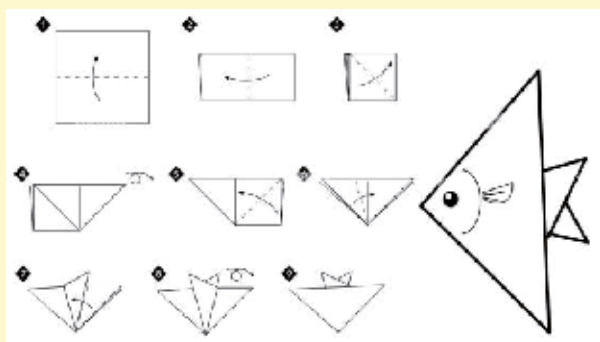
А Р И Т Р Е В У Љ М Х Ј Х И Н С
 Е Њ Р Д Х З Х Х В О А Т К В З Л
 Е Х Х И А О Т Р Х Д Љ К Љ З О К
 Љ О Н М Ћ И Л А П Р О Ф Е П З Б
 Г К Њ П Е К О Л О Г И Ј А Т З Ј
 О А Т Р У П С Н К Г К З Ф А А Т
 Т Ј З О В И С А К Њ У Т Н Р Т П
 Х И З Г Т М О А В А С И Т Е В С
 Т Ц К Р Т Њ Ф У Д Б А Р Л К Е Ц Т
 Ф А Е А Љ С Л И К А Р К А Ц Т Р
 И Н У М А И К С В Е Ј О Т С О Д
 О И П И Ц Н З Њ П И Р А М И Д А
 Т Л Г Р В И Д О В Д А Н Г Л О П
 А К Т А П Н М З О Ц Д З Њ Б А Р
 Л Е М Њ Ц Њ Д О К С М Т Ц У Ф Р
 З Д Г Е С В И Г Б Е Н Ц П З А И

Промена именских речи кроз падеже
 Светац којег славимо као школску славу
 Геометријско тело чија је основа многоугао, а бочне стране троуглови који имају заједничко теме
 Екипни спорт са по једанаест играча у тиму
 Најпознатији сат по којем препознајемо Лондон
 Модел неког објекта смањене величине
 Руски писац романа *Злочин и казна*
 Хемијски елемент са ознаком Au
 Занимање Надежде Петровић
 Наука о животној средини
 Уводна музика за композицију
 Стварање и извршавање алгоритама користећи програмски језик
 Дан на који се одиграо Косовски бој 1389. године
 Физичар који је описао гравитацију и три закона кретања
 Језеро на северу Србије у близини Суботице

Решања: ЛЕКЦИЈА ПИРАМИДА, СВЕТЛИ САВА, ПИРАМИДА, ФУЛБАЛ, ВИП ВЕН, МАКЕТА ДОСТОЈЕВСКИ, ЗЛАТО, СЛИКАРКА, ЕКОЛОГИЈА, УВЕРТИРА, ПРОГРАМИРАЊЕ, ВИДОВАН, ИСАК ЊУТН, ПАЛТИ

Рубрику уредиле: Ана Ђеровић
 Вујичић и Јелена Ивановић ☺

У
М
Е
Н
Ш
И
Ц
А

МОРА
БИТИ

ЗДРАВА

„ГОРАЧАНАЦ”, ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОШ „ГОРАЧИЋИ”

Година излажења: новембар, 2022.

Сајт: www.skolagoracici.mojaskola.org

E-mail: osgoracici@mts.rs

За издавача: Снежана Илић, директор

Уредник: Јелена Ивановић, мастер учитељ

Лектор: Ана Ђеровић Вујичић, професор српског језика

Сарадници: ученици и наставници ОШ „Горачићи”

Штампа: БИРО КОНТО, Херцег Нови

Тираж: 200

